

ஆசிரியத்துவர் நடன்

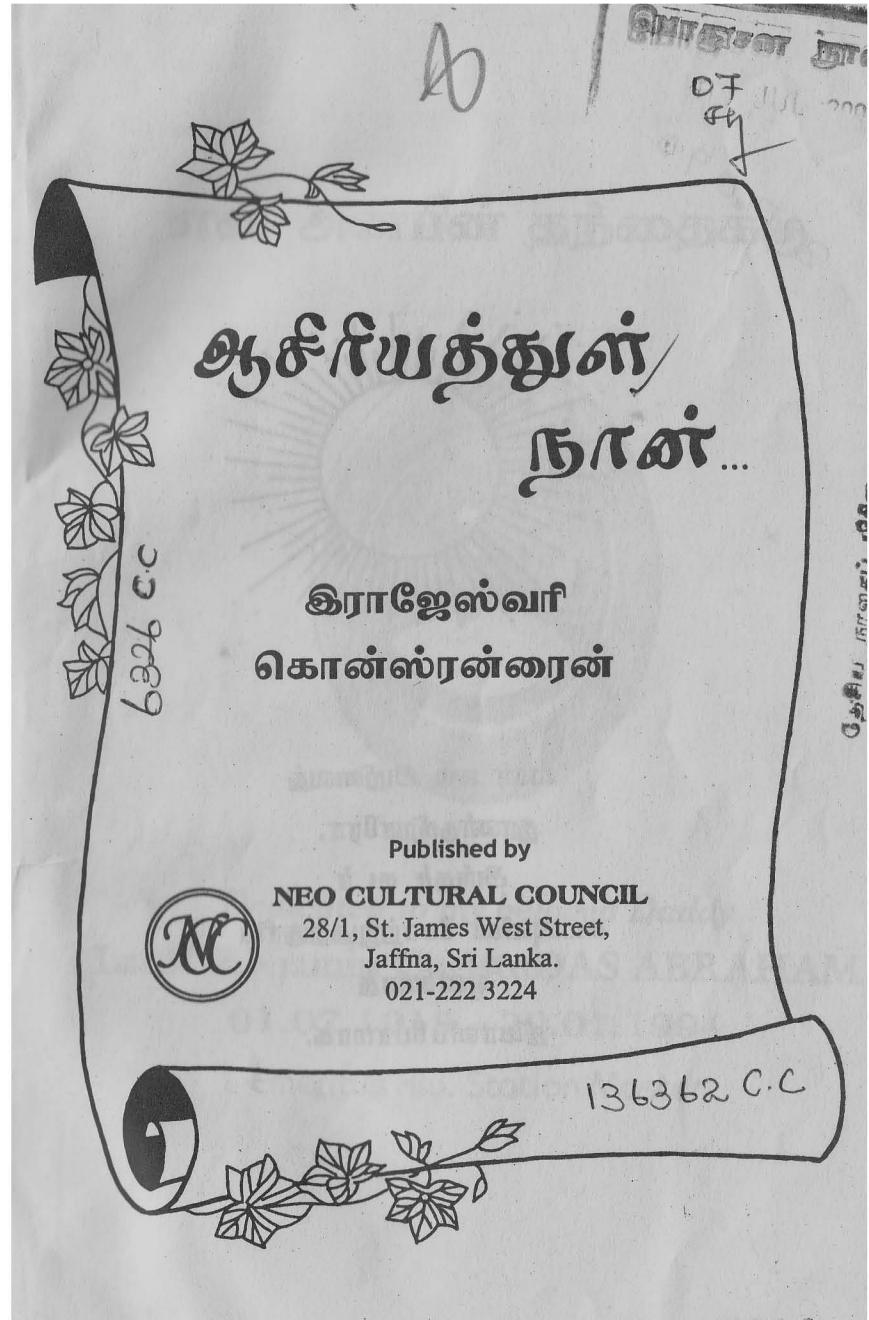
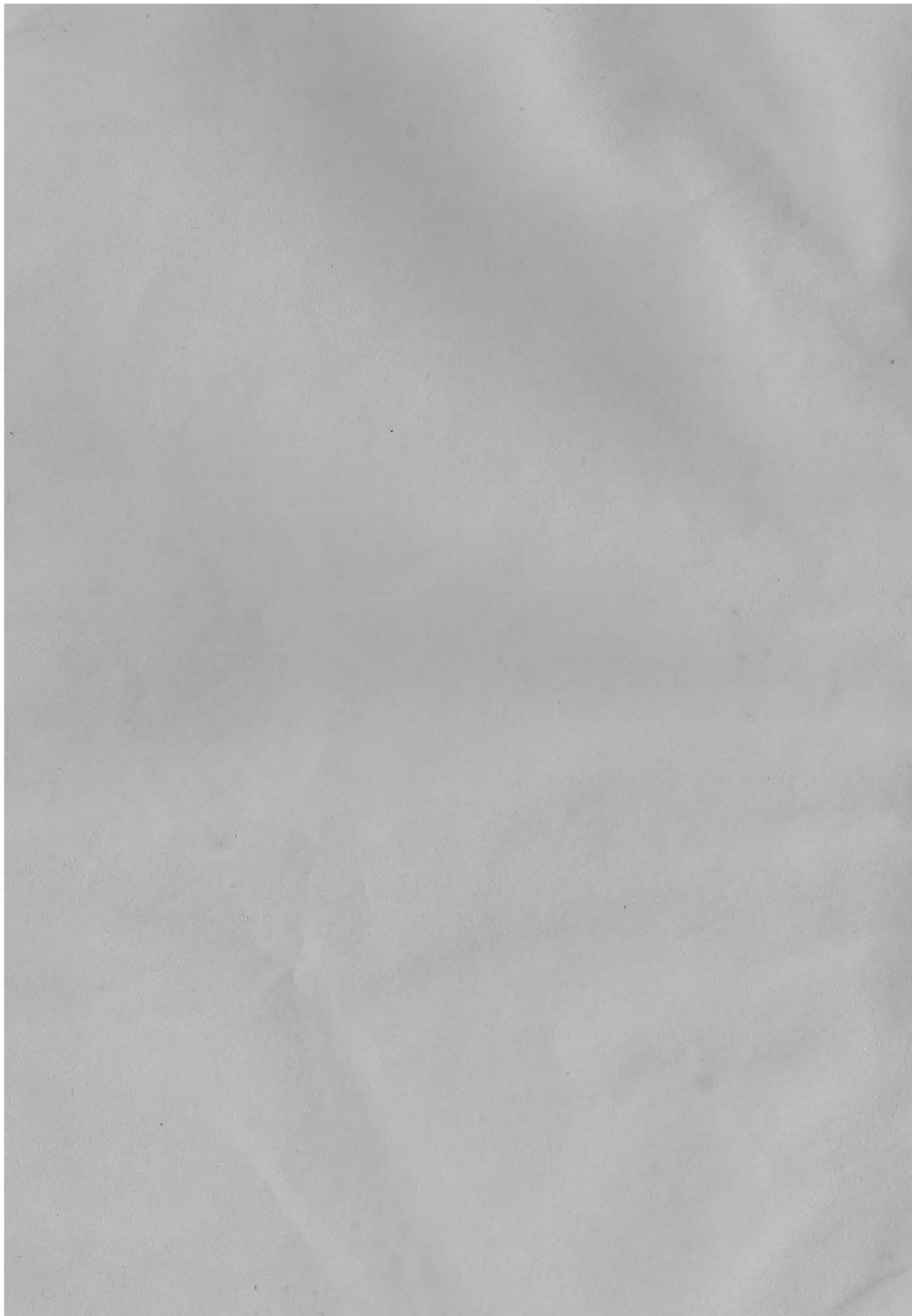

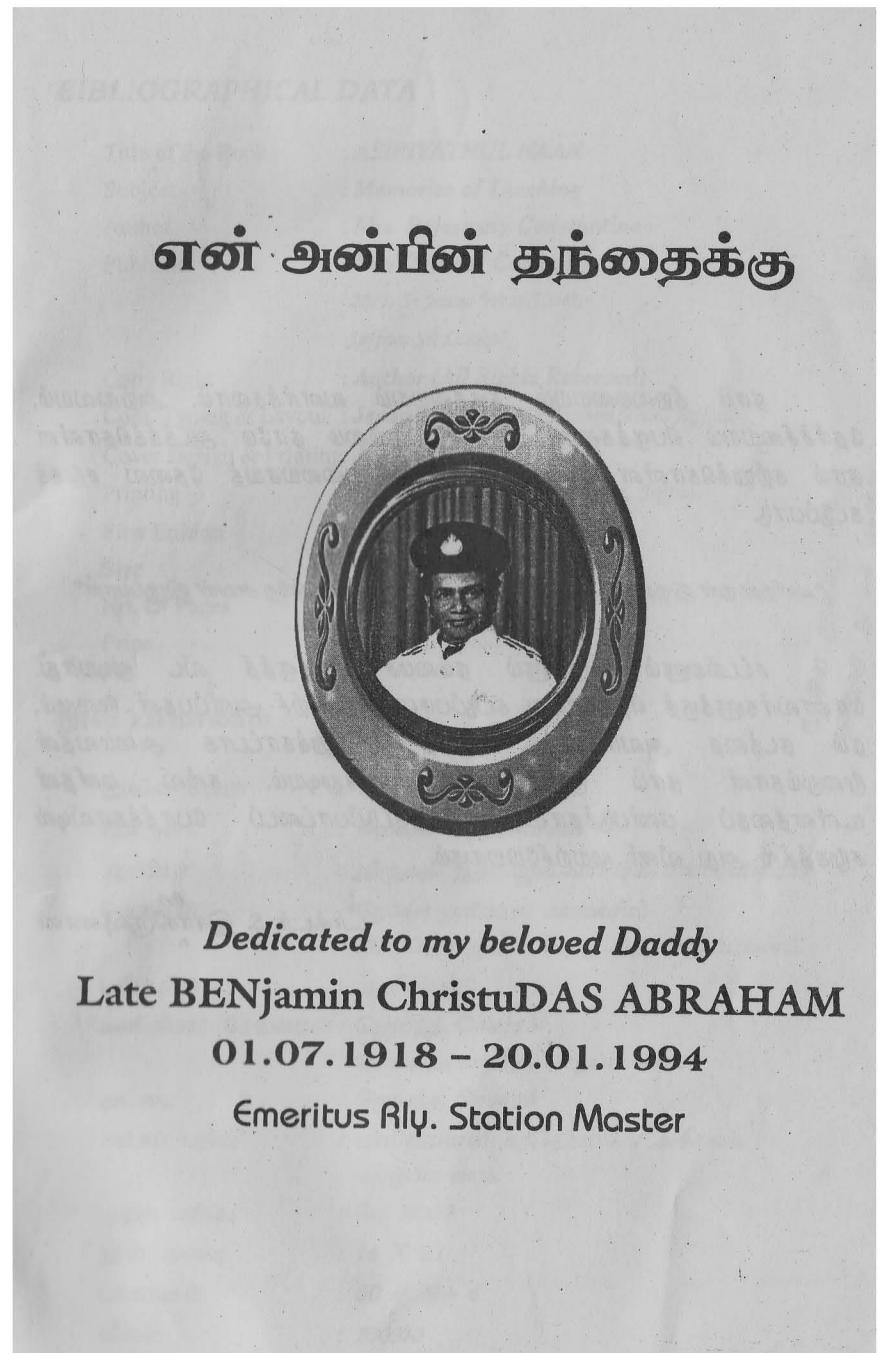
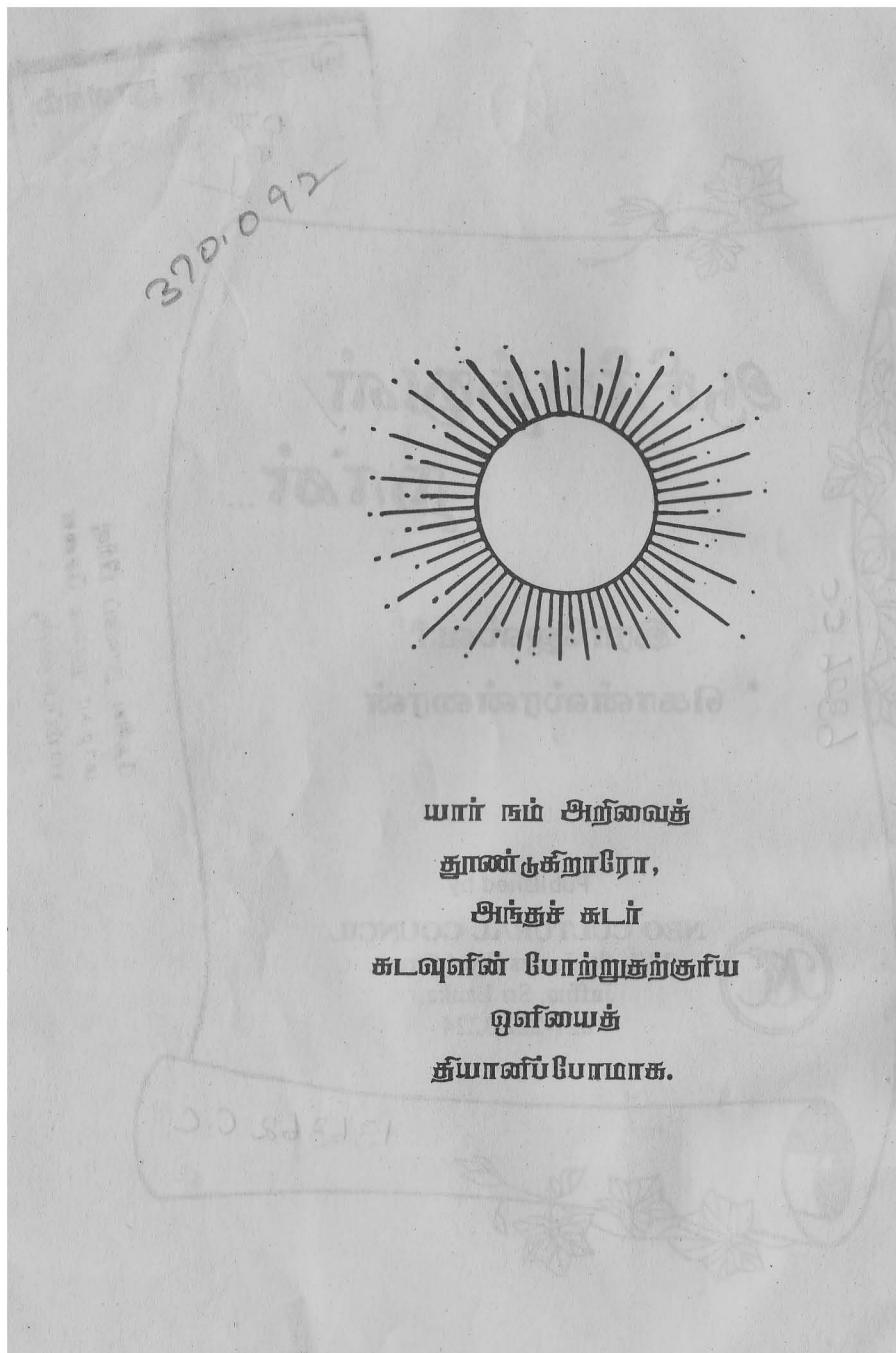
கிராமேஸ்வரி கொண்டல்ரன்றைன்

—
099
க்லீ

நால் தற்கையையும், தகுத்தையையும் வளர்க்கலாம். அற்வையையும், தேர்ச்சியையும் பெறுக்கலாம். ஆனால் நம்மை நாலே அடுக்குவிடான்ன நால் கற்றுக்கிடான்ன வேண்டும். இன்று தலையாய்த் தேவை சமுகத் தட்டுப்பாடு.

“மனிதன் தன் இதுயத்தில் என்ன என்னுகிறானோ அவ்வாறே அவன் இருப்பார்”

சப்பங்கால் வர்த்தனை நம்மைச் சீர்த்துத்த வீடு முடியாது. மாணவர்களுக்குத் தொடர்ந்து கட்டுப்பாடான பயிற்சி அள்ப்பதன் மூலமும், நம் நடத்தை அவர்களுக்கு கற்றத் தடுத்துக்காட்டாத அமைவதன் மூலமுத்தான் நால் முன்னேற்றும் தானமுடியும். கல்வி யாதை உள்ளத்தைப் பண்புத்தாவல்கள், நற்கட்டுப்பாட்டைப் போத்தாவல்கள் சமுத்தல் அது விண் முயற்சியோதும்.

டாக்டர் S. இராகிருஷ்ணன்

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of the Book	: ASIRIYATHUL NAAN
Subject	: Memories of Teaching
Author	: Mrs. Rajeswary Constantine
Publisher	: Neo Cultural Council 28/1, St James West Street, Jaffna, Sri Lanka
Copy Right	: Author (All Rights Reserved)
Com. Typing & Layout	: Jeyanth Center, 28 Martyn Road, Jaffna
Cover Design & Printing	: Jeyanth Center
Printing	: St. Joseph's Catholic Press, Jaffna
First Edition	: May 2003
Size	: 14 X 21
No. Of Pages	: 50 + 10 + 4
Price	: 100.00

நால் பரிமாணம்

நாலின் பெயர்	: ஆசிரியத்துன் நான்
பொருள்	: கல்விச் சிந்தனைகள்
ஆசிரியர்	: திருமதி இராஜேஸ்வரி கொன்ஸ்ரன்ரைன்
வெளியீடு	: நேயோ கல்காரல் கவுன்சில் 28/1, சென்ஜேமஸ் மேற்கு வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
பதிப்புரிமை	: ஆசிரியர்
கணினிசார் சேவைகள்	: ஜெயந்த் சென்றர் 28, மாட்டின் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
அட்டை	: ஜெயந்த் சென்றர்
அச்சுப் பதிவு	: புனிதவளன் கத்தோலிக்க அச்சுகம், யாழ்ப்பாணம்.
முதற் பதிப்பு	: மே 2003
நால் அளவு	: 14 X 21
பக்கங்கள்	: 50 + 10 + 4
விலை	: 100.00

வாழ்த்துரை

Rev. Fr. J.P.E. Selvarajah

Vicar General
Bishop's House,
P.O.Box 2,
Jaffna, Sri Lanka. Tel: 021-222 2161

ஆசிரியர் திருமதி M.R.C. கொன்ஸ்ரன்றென் அவர்களை பல வருடங்களாக நான் அறிவேன். ஆசிரியத்தில் முப்பது ஆண்டுகள் நிறைவுகளும் இவர், கடந்த 25 ஆண்டுகளாக புனித சாள்ஸ் மகா வித்தியாலயத்தில் சிறந்த பணியாற்றி இருக்கிறார்.

1995ல் மக்கள் இடம் பெயர்ந்து சென்ற காலத்தில் இங்கு தங்கியிருந்த பிள்ளைகளை பல இடையூறுகள் மத்தியில் வழிநடத்தி, கல்வி ஹட்டிவந்த காலகட்டத்தை நான் நன்கு அறிவேன்.

இணைப்புப் பாடசாலை அதிபராக, உப அதிபர் சகோதரி மெற்றில்டாவுடன் இணைந்து, பாதிப்புகளுடனும், மிகவும் சொற்ப வசதிகளுடனுமே தமது பணியை அவர் செய்யவேண்டியிருந்தது. மாணவர் தமது கல்வியைத் தொடர்ந்து கற்பதற்கு அவரின் பங்களிப்பு மிகவும் அத்தியாவசியமானதும், அர்ப்பணம் நிறைந்ததாகவும் இருந்தது.

1996ம் ஆண்டு மக்கள் மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் திரும்பியபொழுது புனித சாள்ஸ் மகா வித்தியாலயம் மாத்திரம் இங்கு இயங்கிக்கொண்டிருந்ததைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. தொடர்ந்து இடம்பெற்ற நெருக்கடிகள் மத்தியிலும், இப்பாடசாலை நிலைத்திருந்து கல்விப் பணியைத் தொடர்வதற்கு ஆசிரியை ஆற்றிய பங்களிப்பு பாராட்டப்பட வேண்டியதொன்றாகும். இவருடைய பணி தொடர்ந்தும் எமது மாணவர்களுக்கு நிறைவாகக் கிடைக்கவேண்டுமென்று ஆசித்து, இறைவன் இவரை நிறைவாக ஆசீர்வதித்து தொடர்ந்து வழி நடத்திவர பிரார்த்தித்து அவரை வாழ்த்துகின்றேன்.

ME Selvajah
20/01/2003

பசுமைச் சுவடுகள்

ஆ. ராஜகோபால்
(செம்பியன் செல்வன்)

B.A. Hons (Cey), Dip-in-Ed (Cey), SLPS 1
முன்னாள் யாழ். கோட்டக் கல்வி மணிப்பாளர்.

முன்று தசாப்த காலங்களை ‘ஆசிரியத்துள் நான்’ ஆகக் கழித்து விட்ட ஒரு வழிகாட்டியின் விழித்தடங்களின் பதிவுகள் இவை எனக் கூறலாம்.

புதிய அனுபவங்கள்; ஆத்மசோதனைகள்; மனுக்குலங்களின் மஸ்சி முகங்கள்; அவை தரும் போதங்களால் நித்தியம் பெற முனையும் ஆசிரியத்தின் குரல்.

ஆசிரியப்பணியை ஆண்டுதோறும் நிறைவு செய்யும் ஆசிரியர் மிகப்பலர். செய்த கடமைக்கும் தமக்கும் எந்தவித தொடர்புமில்லை என்று ஒய்வுக்கூலியை பெறுவதில் மிகவும் அக்கறை காட்டுவோரிடையே, இன்னொரு தசாப்த காலத்தை கடமைக்கொண் காலாடியில் கிடத்தியவாறு, தான் விட்டு வந்த பசுமைச் சுவடுகளை விமர்சனம் செய்து, இனிவரும் பாதை, பணி, திசை எனப் புதிய நிட்டமிடல் - செயலாக்கம் பெறுவதை இங்கு காண முடிகிறது.

உண்மையான சுயவிமர்சனம் என்பது வரலாற்றுப் பாதையைச் செப்பனிடலும், புதிய பாதையை ஒழுங்கமைத்தலும்தான்.

இதுதான் இங்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சுயவரலாறா-சமூகவரலாறா- கல்வி வரலாறா- நிகழ்கால நடப்புகளா? அரசியலா? பொருளாதாரமா? எவ்வதான் இங்கு பேசப்படவில்லை.

ஆனால் பேசப்பட்டுள்ள விதம் ‘இலக்கியப் பரிசோதனை’ போல் படிப்போர் இதயங்களை அதிரவைக்கப் போகிறது என்பதில் என்னளவும் ஜயமில்லை.

நடு தின்கே வாழ்க

திருமதி. E. பெனடிக்ற் B.Ed

உப அதிபர்

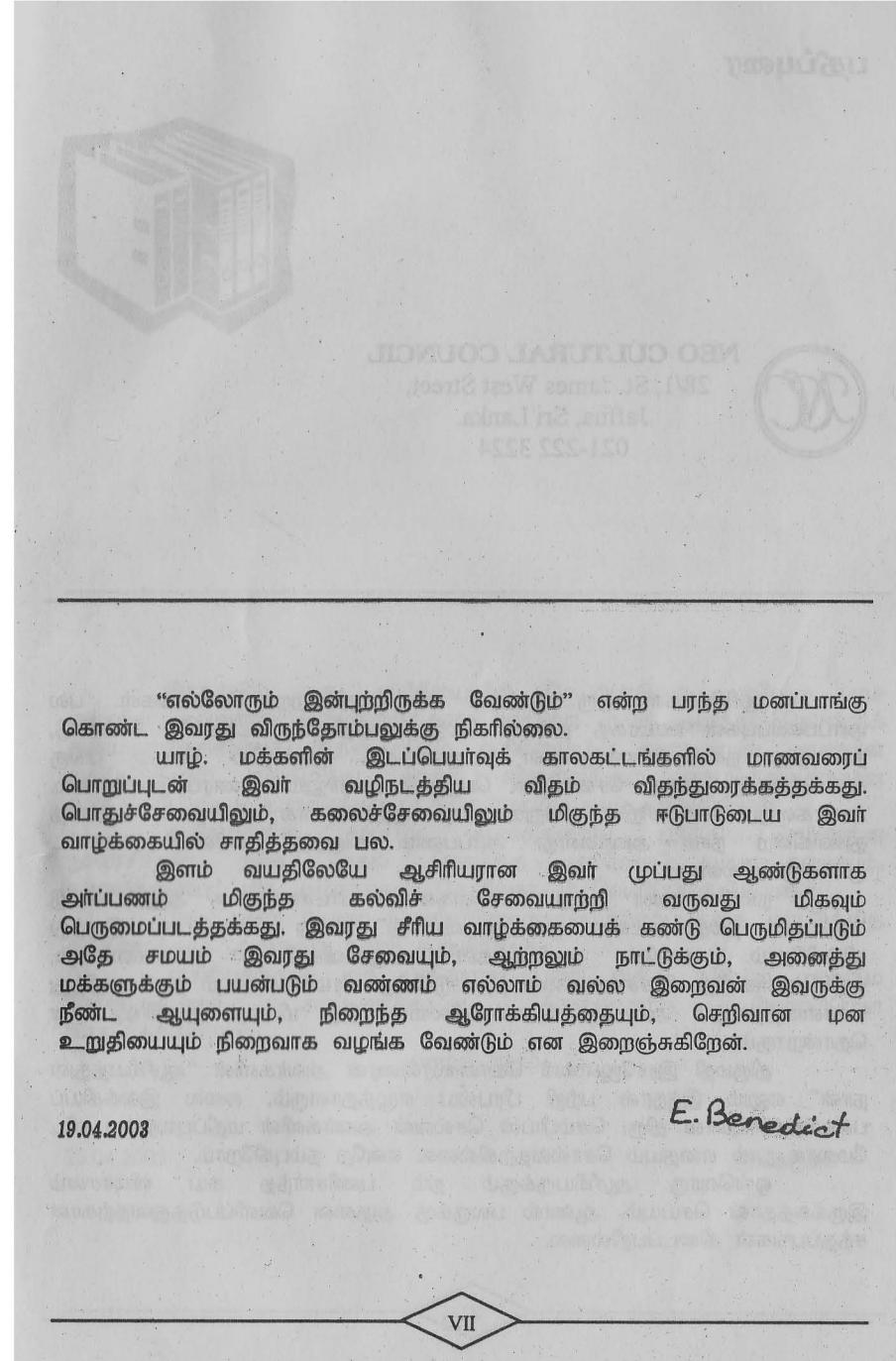
புனித மரியாள் தமிழ் மகளிர் வித்தியாலயம்,
பம்பலப்பிட்டி, கொழும்பு-04

மனித வாழ்வு சீரும், திருவும் பொலியச் செம்மையாக விளங்குமோயானால் அதுவே தெய்வீக வாழ்வாகும். தெய்வீக வாழ்வினை இப்புவலகிலேயே வாழுமுடியும் என்ற வள்ளுவன் கருத்திற்கொப்ப வாழ்ந்து காட்டுபவர் திருமதி M.R.C. கொன்ஸல்ரன்றரன் என்றால் அது மிகையாகாது.

சுறுசுறுப்பும், தெய்வ பக்தியும், பரோபகார சிந்தனையும் உடைய இவர் பழகுவதற்கு இனியவர். எல்லோரையும் அரவணைத்துச் செல்லும் ஆற்றலுடையவர் இவர் எடுத்த கருமத்தை நன்கு திட்டமிட்டு நிதானமாகவும், விவேகமாகவும் செய்து முடிக்கும் மனோபலம் படைத்தவர். இத்தகைய மேலான பன்புகளுடன் கல்விச் சேவையை சிறப்புற ஆற்றிவரும் பெருமை இவருடையது.

இவிடிமுள்ள துணிவு, ஆற்றல், திறன், அயரா உழைப்பு மற்றும் பசித்தவருக்கு கேட்காமலே உணவளிக்கும் பண்பு இவையாவும் இறைவன் இவருக்கு அளித்த அருங்கொடைகள் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

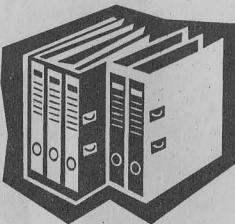
கரம் பிடித்த கணவனுக்கும், பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளுக்கும் தனது கட்டமையைச் செல்வனே செய்து இல்லத் தலைவியின் பொறுப்புக்களை உரிய முறையில் நிர்வகித்து இல்லற வாழ்வில் வெற்றியீடிய வண்ணம், மாணவர் தம் உள்மறிந்து, திறனறிந்து கற்பிப்பதுடன் அவர்களின் முன்னேற்றத்தில் மட்டுமல்லாது அதிபர், ஆசிரியர் நலன்களிலும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ள இவர் தம் பாடசாலையின் பலதரப்பட்ட முன்னேற்றங்களிலும் அதிக சிரத்தை கொண்டு உழைப்பவர் ஆவர்.

19.04.2003

E. Benedict

பதிப்புரை

NEO CULTURAL COUNCIL
28/1, St. James West Street,
Jaffna, Sri Lanka.
021-222 3224

ஆசிரியர்கள் ஒரு நாட்டின் விலைமதிப்பற்ற செல்வங்கள். பல அர்பணிப்புகள் ஊடாகத் தம்மை மெழுகுவர்த்தியாய் உருக்கிக் கொண்டு, நாட்டிற்கு நல்ல பிரஜெக்களை உருவாக்கித் தருவதில் பெரும் பங்கு வகிக்கும் இவர்களது சேவையின் பெறுமதி பலராலும் உணரப்படுவதில்லை. அவர்களது மிகச் சிறிய தவறுகளையும் பூதாகாரமாக விமர்சனம் செய்யத் துணிகின்ற நாம் அவர்களது அர்பணம் மிகுந்த பணியைப் பாராட்ட முன்வருவதில்லை.

நம்மில் பலர் நமது பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பிவிட்டு “அப்பாடா நமது கடமை முடிந்து விட்டது” என்று நிம்மதியாய் இருந்து விடுகிறோம். அங்கே ஆசிரியர்கள் அனுபவிக்கின்ற சுமைகளையும், எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சனைகளையும், படுகின்ற சிரமங்களையும் நாம் அறிந்து கொள்ளத்தானும் அக்கறை கொள்வதில்லை. இது மிகவும் தருதிரவஷ்டான தொன்றாகும்.

திருமதி இராஜேஸ்வரி கொன்ஸ்ரன்றரன் அவர்களின் “ஆசிரியத்துள் நான்” எனும் இந்நால் பற்றி பிரபல்ய எழுத்தாளரும், கலை இலக்கியப் படைப்பாளியுமான திரு. செம்பியன் செல்வன் அவர்களின் மதிப்புரையை விட மேலாக நாம் எதையும் சொல்வதற்கில்லை என்றே நம்புகிறோம்.

ஒவ்வொரு ஆசிரியருக்கும் தம் பணிசார்ந்த சுய விமர்சனம் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் பலருக்கு அதனை வெளிப்படுத்துவதற்கான சந்தப்பங்கள் கிடைப்பதில்லை.

இந்நாலில் ஒரு ஆசிரியையின் செயற்பாடுகள் பல்வேறு புறச் சூழலில் எவ்வாறு அமைந்திருந்தன என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கின்றது இதன் மூலம் ஆசிரியையின் அனுபவமும், வாசகரின் மதிப்பீடுகளும் சங்கமித்து சிறந்த விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதற்கான நல்லதோர் களம் உருவாக்கப் பட்டுள்ளதாகவே நாம் கருதுகிறோம்.

ஆசிரியத்தில் முப்பது ஆண்குகளைப் பூர்த்தி செய்துள்ள நூலாசிரியர், தான் முகம் கொடுத்த பல்வேறு சம்பவங்களையும், சவால்களையும் மிக அழகாகவும், தெரிவாகவும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இவ்வனுபவ நாலை வெளியிடுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தித் தந்தமைக்காக அவருக்கு நன்றி கூறுகிறோம்.

ஆசிரியத்துவம் ஒரு புனிதமான பணி அதில் ஈடுபடும் யாவரும் நேர்மையடைநும் அர்பணத்துடன் சேவையாற்ற வேண்டுமென வாஞ்சிக்கின்றோம்.

வாழ்க நலம்

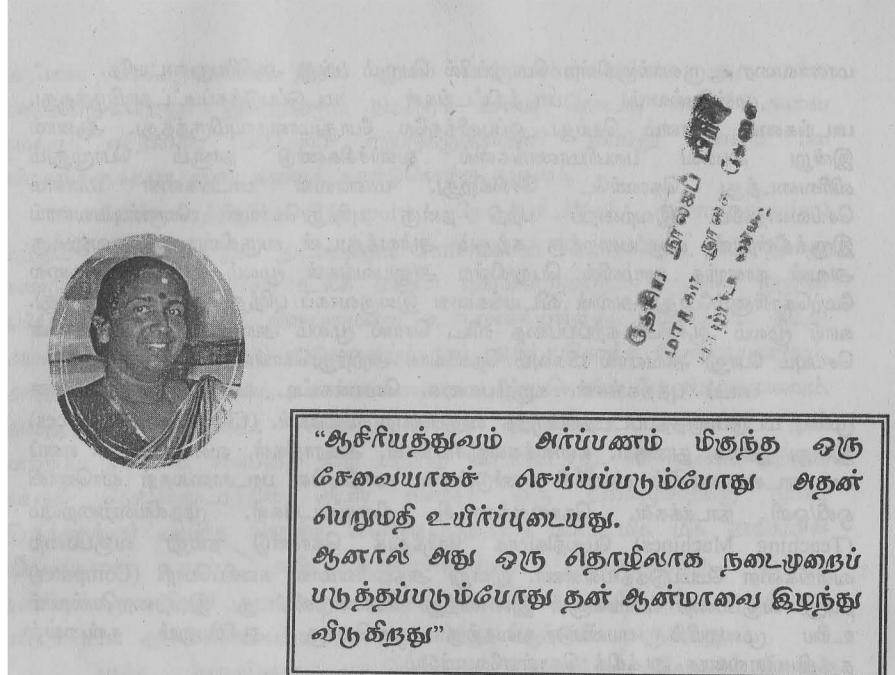
23.04.2003

இயக்குனர்

ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் தெய்வீகத்
தன்மையும் பூரணத்துவம் எனப்படும்
முழுமையும் உள்ளது. உண்மைக்
கல்வியின் வழியே இத்தகைய முழுமை
நன்கு வெளிப்படுகிறது.

*(Education is the manifestation of perfection
inherent in man)*

சுவாமி விவேகானந்தர்

“இந்தியத்துவம் அரச்சணம் மிகுந்த ஒரு சேவையாகச் செய்யப்படும்சோது அதன் செறுமதி உயிர்ப்புதெயது.
ஆகாஸ் அது ஒரு தொழிலாக நடைத்துவது அதை நடைத்தப்படும்சோது தன் ஆக்மாவை இழந்து விடுகிறது”

என் அன்பு நெஞ்சங்களே,

ஆசிரிய நியமனம் பெற்ற நாள் இன்றுபோல் இருக்கிறது. முன்று பத்து ஆண்டுகள் எப்படிப் போனதென்றே தெரியவில்லை. எனது பாடசாலை நாட்கள், ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்ற நாள், இதுவரை நான் சந்தித்த ஆசிரியர்கள், அதிர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர் இவர்களையெல்லாம் என் மனத்திறரையில் மீட்டுப் பார்க்கும்போது ஏற்படுகின்ற மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. சேவைக்காலம் முழுவதும் இளையோருடனேயே பழகுகின்ற காரணத்தால் எமது எண்ணங்களும் சிந்தனைகளும் என்றும் இளமையாகவே இருக்கின்றன என எண்ணுகிறேன். பல்வேறு பண்புகள் கொண்ட அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர்களுடன். அவர்கள் பலங்களையும், பலவீணங்களையும் அறிந்து, முரண்பாடுகளைக் களைந்து வெற்றி நோக்கி தனது பயணத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வது ஒவ்வொரு ஆசிரியன்தும் சவால்கள் மிகுந்த பணி என்றே நான் கருதுகின்றேன்.

“ஓர் அசிரியன் பிறக்கின்றான் – உருவாக்கப்படுவதில்லை” (A Teacher is born not Made) என்ற எண்ணக்கரு பற்றி நமக்குள் பல்வேறு அபிப்பிராயங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் ஆசிரியத்தை நேசிப்பவர்களும், அப்பணத்துடன் சேவையாற்றும் மனப்பாங்கைக் கொண்டவரும் மட்டுமே ஆசிரிய சேவையைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பதில் இருவேறு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது என்றே நான் நம்புகின்றேன். நாளைய சமூகத்தை வழி நடத்தப்போகும் இன்றைய

மாணவரை உருவாக்குகின்ற பொறுப்பில் பெரும் பங்கு ஆசிரியனுடையதே.

முன்பெல்லாம் பாடத்திட்டங்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டாயிருந்தது. பாடங்களை மனம் செய்து ஒப்புவித்தலே போதுமானதாயுமிருந்தது. ஆனால் இன்று அவை பலபிரிமாணங்களில் வளர்ச்சிகள் நாளும் பொழுதும் விரிவடைந்து கொண்டே செல்கிறது. மாணவன் பாடங்களை மனம் செய்வதைவிட இவற்றைப் பற்றி நன்கு புரிந்துகொள்ள வேண்டியவனாய் இருக்கின்றான். வகுப்பறைக்கு கற்கும் ஆர்வத்துடன் வருகின்ற மாணவனுக்கு அவன் நாளாந்த வாழ்வில் பெறுகின்ற அனுபவங்கள் மூலம் நாம் கற்பித்தலை மேற்கொள்ளும்போது அவன் விடயங்களை இலகுவாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. வாய் மூலம் ஆசிரியர் கற்பிப்பதை விட, செயல் மூலம் அவன் அதனைத் தானே செய்யும் போது அவனால் மிகவும் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

பாடப் புத்தகங்கள், கரும்பலகை, வெண்கட்டி, கட்டுலசாதனங்கள் என முன்பு மட்டுப்படுத்தப்பட்டாயிருந்த வகுப்பறை வளங்கள், (ClassRoom Resources) இன்று நூல்கள், கலைக்களஞ்சியங்கள், அகராதிகள், வரையடங்கள் எனப் பல பாடசாலைகளில் வளர்ச்சி கண்டுள்ளன. வசதியுள்ள பாடசாலைகள் வானை ஓலி/ஓளி நாடாக்கள், தொலைக்காட்சி, திரைப்படங்கள், முதலியவற்றையும் (Teaching Machines) மேலதிகமாக சேர்த்துக் கொண்டு தமது வகுப்பறை வளங்களை மேம்படுத்தியுள்ளனர். இன்று அதிநிவீனமான கணிப்பொறி (Computer) நமது வகுப்பறை வளங்களுள் இணைந்து கொண்டுவிட்டது. இவற்றையெல்லாம் உரிய முறையில் பயன்படுத்துவதற்கு ஒவ்வொரு ஆசிரியனும் தன்னைத் தகுதியள்ளுவனாக ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

கல்வி என்பது வகுப்பறையின் நான்கு கவர்களுக்குள் அடங்கிக் கிடப்பது ஒன்று அல்ல. சமூகத்தில் கிடைக்கக்கூடிய யனுள்ள வளங்கள் அணைத்தையும் மாணவர் அறிந்து கொள்வதற்கான வழிவகைகளை, வசதிகளை ஆசிரியர்கள் முன்னிற்று ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாணவர்கள் அதிகமான கற்றலை பாடத்திட்டங்களுக்கு வெளியே (Outside the Study Programme) மற்றைய மாணவர்களுடன் இணைந்து தொழிற்படுவதனாலேயே பெறுமுடியும்.

மாணவர் சங்கம், விளையாட்டுப் போட்டிகள், கலைப்போட்டிகள், இலக்கிய அவை, சமூக நிகழ்வுகள் ஆகியவற்றில் மாணவர்களை நாம் ஈடுபட வைப்பதன் மூலம் அவர்கள் பல விடயங்கள் பற்றிய அறிவைப் பெறுவதற்கும், தற்றுணிவை வளர்த்துக் கொள்வதற்கும், ஆளுமையை மேம்படுத்துவதற்கும். புதிய நன்பாக்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கும் நாம் களம் அமைத்துக் கொடுக்கிறோம் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. அதேவேளையில் அவர்களைக் கல்வியிலும் அக்கறைகொள்ள வைக்கவேண்டும். விருப்பமான ஒரு செயலைச் செய்யும்போதே மாணவருது திறன் கூர்மையடைகின்றது. நமது வகுப்பிலுள்ள ஒவ்வொரு மாணவரைப் பற்றியும் நாம் நன்கு அறிந்துகொண்டு அதற்கேற்றவாறு செய்ப்பட வேண்டும். இது மிகவும் கஷ்டமான பணி என்பதில் ஜயம் சிறிதளவும் இல்லை. ஆனால் நம்மால் முடிந்தவரை நாம் இதனைச் செய்தோயாக வேண்டும்.

அயலிலுள்ள தொழிற்சாலைகள், சேவை நிலையங்கள், அருங்காட்சியங்கள், நூல் நிலையங்கள், சந்தைகள், பண்ணைகள், மற்றும் வெளியூர்களுக்கும் காலத்துக்குக் காலம் கல்விச்கற்றுலாக்கள் மேற்கொள்வதன் மூலம் நம் மாணவரின்

அறிவை மேம்படுத்தலாம். இதன் மூலம் மாணவர்கள் தம்மை குழ என்ன நடைபெறுகின்றது? இவற்றிற்கும் நமக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன? அவை நமக்கு எத்தகைய பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன? என்பது போன்ற பல விடயங்களுக்கான விடைகளைக் கண்டுகொள்ள முடியும்.

போக்குவரத்திலும் (Transport) தொடர்பாடலிலும் (Communication) மற்றும் தகவல் தொழில் நுட்பத்திலும் (Information Technology) நாம் இன்று கண்டுள்ள அதீ வளர்ச்சி உலக மக்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒருவர் தங்கி நிற்க வேண்டிய நிலைமையை உருவாக்கியுள்ளது. நம்மையும், நமது அயல் ஊர்களையும், அயல் நாடுகளையும் நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டியவராயும், அவரது பண்பாடுகளையும், கலாசாரங்களையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டியவராகவும், அவற்றிற்கு மதிப்பளிக்க வேண்டியவராயும் நம்மையும் அறியாமல் நாம் மாற்றப்பட்டுள்ளோம் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. விஞ்ஞானம் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் அபார வளர்ச்சி ஒரு தலைமுறைக்கு முன்பு இருந்தவர்கள் அறிந்த கொள்ள வேண்டியிருந்ததை விட மிக மிக அதிகமான விடயங்களை நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு நம்மை தள்ளியுள்ளது. இதன் காரணமாக இந்தப் பாடங்களை கற்பிப்பதற்கு தகுதியான, பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது.

பரந்த அளவிலான பாடநிறிகளை, வளர்ந்து கொண்டேபோகும் எண்ணிக்கையிலான மாணவர்களுக்குக் குறைந்து கொண்டேபோகும் எண்ணிக்கை கொண்ட ஆசிரியர்களால் கற்பிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நமக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தப்பிரச்சினைக்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் விரைவாக தீவு கண்டேயாக வேண்டும்.

கற்றல் கற்பித்தலை மேம்படுத்துவதற்கு கற்பித்தல் பொறிகளை (Teaching Machines) உரிய முறையில் பயன்படுத்துவதன் மூலமும், ஆசிரியர்கள் குழுமமாக கற்பித்தல் (Team Teaching) செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்ற முறைமையை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலமும் ஓரளவுக்கு தீவு காணமுடியும் என நம்புகிறேன்.

ஆசிரியப்பணியில் நம் அதிபர்களையோ அன்றி அதிகாரிகளையோ திருப்பிப்படுத்த வேண்டுமென்ற அவசியம் நமக்கில்லை. நமது பணி மூலம் நமது ஆண்மாவைத் திருப்திப்படுத்துகிறோமா என்பதே முக்கியமானது.

ஆசிரிய சேவையை மூன்று தசாப்தங்களாக சிறப்பு ஆற்றுவதற்கு வேண்டிய வல்லமையை நிறைவு வழங்கிய வல்லானுக்கு என் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்த நன்றிகள். என் பணிகிறக்க தம் மேலான ஒத்துழைப்பை வழங்கிய அதிபர்கள், ஆசிரியர் மாணவர், பெற்றோர் மற்றும் நல் இதயங்கள் யாவருக்கும் என் மனங்களிந்த வாழ்த்துக்கள்.

இந்நாலிற்கு வாழ்த்துரை வழங்கிய யாழ், மறை மாவட்ட குருமுதல்வர் அருட்டிரு J.P.E. செல்வாஜா அடிகளாருக்கும், அணிந்துரை வழங்கிய கஸல இலக்கியப் படைப்பாளியும், முன்னாள் கோட்டக் கல்வி அதிகாரியுமான திரு. ஆ. இராஜகோபால் அவர்களுக்கும் (செம்பியன் செல்வன்), பாராட்டுரை வழங்கிய பம்பஸ்பிட்டி புனித மரியாள் த. ம. வி. உபதுதிபர் திருமதி இ. பெண்டிக்ர் அவர்களுக்கும், இந்நாலின் கணினிப்பதிப்பு, வடிவமைப்பு, மற்றும் அட்டைப்படம் ஆகியவற்றை அழகுற வடிவமைத்துத் தந்த “ஜெயந் சென்றர்” ஸ்தாபனத்திற்கும், சிறந்த முறையில் பதிவு செய்து தந்த “புனித வளன்” அச்சகத்தாருக்கும் இந்நாலினை வெளியிடுவதற்கு முன்வந்த “நேயோ கல்சரல் கவுன்சில்” இற்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

வாழ்க வளமுடன்.

*****
கல்வி எனப்படுவதனுள்
அறிவுப் பெருக்கத்துக்கு
உதவும் அனுபவங்கள்
மட்டுமன்றி
மாணாக்கர்களது
உடல் வளர்ச்சி, மனவெழுச்சி,
முதிர்ச்சி, சமூக வளர்ச்சி
போன்றவற்றிற்குத்
துணைசெய்யும்
அனுபவங்களும் அடங்கும்.

*Yesterday's service to a people vanishes with yesterday and does not count
and there is no credit in bank left to draw them.*

வீட்டின் வளங்களையும்
வருமானத்தையும் உச்ச அளவில்
பயன்பாட்டுக்குக் கொண்டு வரும்
தொழில் நுட்பம் மனைப்
பொருளியலாகும்.

ஆசிரியம்

ஆசிரியையாக நியமனம் பெற்று
ஆண்டுகள் முப்பது நிறைவேறும்
இவ்வேளாயில் என்
நினைவுவைகள் ஆசிரியத்தில்
நான் மகிழ்ந்த இனிமையான
காலத்தை மீட்டுப் பார்க்கின்றன.

இந்நை நாள்வரை பத்து அதிபர்களுடன் பணியாற்றியுள்ளேன். சில நூறு ஆசிரியர்களுடன் சேவையாற்றி உள்ளேன். பல நூறு மாணவர்களுக்குக் கற்பித்துவள்ளேன். இந்தச் சேவையில் சமூகத்தின் பல தரப்பட்ட மக்களுடனும் மழகுகின்ற ஒருவாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அதிகாரிகள், கல்விமன்கள், மருத்துவர்கள், பேராசிரியர்கள், கலைஞர்கள், தொழில் நுட்பவியலாளர்கள், சாதாரண மக்கள், போராளிகள், தூஷியிகள், மக்களைவு உறுப்பினர், அமைச்சர்கள் மற்றும் நாட்டின் அதி உயர் பதவி வகீக்கும் மேன்மை தங்கிய ஐனாதிபதி அவர்களையும் அவர் வாசல்தலத்தில் சந்தித்து உணர்யாடும் வாய்ப்பிளையும் பெற்றிருந்தேன். பல்வேறு தரப்பினருடனான கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் மூலம் என்னை நானே புடம் போட்டு கொண்டது ஒரு பெரும் அனுபவமாகும். இவற்றிற்கு மேலாக எனது முந்நாள் மாணவர்கள் பலரை எனது இந்நாள் மாணவர்களின் பெற்றோராக சந்தித்துக் கொண்டிருப்பது மிகவும் வித்தியாசமான ஒரு அனுபவமாகும். ஒருவன் எவ்வளவு காலம் வாழ்ந்தான் என்பதை விட அவன் எத்துணை அனுபவங்களைப் பெற்றான் என்பதே அவனுக்குப் பெருமை தரும் என நம்புகிறேன்.

தேசிய நோக்கங்களை அடைவதற்கு இன்றியமையாததான் சமூக, சமய, பொருளாதார கலாசார மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்குக் கல்வி ஒரு மிகப் பெரிய ஆயுதமாகும். கல்வி என்பதற்குள் அறிவுப் பெருக்கத்திற்கு உதவும் அனுபவங்கள் மட்டுமன்றி மாணாக்கர்களது உடல் வளர்ச்சி, மனவெழுச்சி, முதிர்ச்சி, சமூக வளர்ச்சி போன்றவற்றுக்குத் துணை செய்யும் அனுபவங்களும் அடங்கும். இன்று முறைசார் கல்வி (Formal Education) முறைசாராக் கல்வி (Non Formal Education) அனுகுமுறைகளின் மூலம் மாணவரை மேம்படுத்த வேண்டிய ஒரு தேவை

எற்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் ஆசிரியர்கள் இவ்விரு முறைகளிலும் தேர்ச்சியுடையவராய் இருக்க வேண்டியதன் அவசியம் உணரப்படுகின்றது.

கற்பித்தல் என்பது அடிப்படையில் மாணவரைக் கற்கச் செய்வதாகும். கற்பித்தல் மூலம் மாணவர் மட்டுமே கற்கின்றனர் என்ற எண்ணக்கரு (Concept) தவறானதாகும். கற்பிக்கும் ஆசிரியனின் அறிவும் தெளிவுபடுகின்றது என்பது தான் உண்மை. கற்பித்தல் என்பது முழுமை பெற்ற, முடிந்த செயல் என்று முதிர்ந்த அனுபவம் வாய்த் ஆசிரியரும் கூட எண்ணிவிட்கூடாது. முன்பெல்லாம் ஆசிரியனை மையமாக வைத்தே கற்பித்தல் நிகழ்ந்தது. அன்று அவன் மாணவர் மேல் சுக்லவற்றையும் கட்டுப்படுத்தி திணிப்பவனாக செயற்பட்டான். ஆனால் இன்று கற்பித்தல்

கற்றல்

செய்கிரமத்தில் (Process), அவன் மாணவர்கள் கற்பதற்கு ஒரு ஊக்குவிப்பாளனாகவே (Catalyst) பணியாற்றுகின்றான்.

முன்பெல்லாம் ஆசிரியர்கள் பயிற்சி எதுவும் பெறாதவராகவே பணியாற்றினார்கள். பின்னர் அவர்களுக்கு ஆசிரியப் பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. தொடர்ந்து காலத்துக்குக் காலம் பயிறங்குகளும், கருத்தரங்குகளும், அறிவுறுத்தல்களும், வழங்கப்படுவதுடன் அவ்வப்போது ஏற்படும் கல்வித் தீர்திருத்தங்கள் பற்றிய விளக்கங்களும் கொடுக்கப்பட்டு வருவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். இத்தகைய பயிறங்கள், கருத்தரங்குகளில் ஆசிரியர்கள் தவறாது கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்றே நான் கருதுகின்றேன் அத்துடன் கல்வி உலகில் உலகளாவிய ரீதியில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்களையும், புதிய சிந்தனைகளையும், போக்குகளையும் முடிந்த வரை தொடர்பு ஊடகங்கள் மூலம் நாம் அறிந்து கொள்வதற்கு முயலவேண்டும். அப்போதுதான் நாம் துணிவுடனும் மிகுந்த நம்பிக்கையுடனும் வகுப்பறையில் மாணவர்களை எதிர்கொள்ள முடியும்.

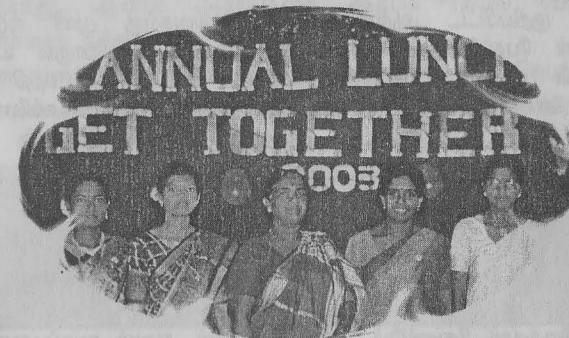
இன்று ஆசிரியப் பணி ஒரு தேர்ச்சி பெற்ற தொழிலாகவே கணிக்கப்படுகிறது. ஆகவே நாம் பெற்ற கல்விச் சான்றிதழ்களுக்குத் தொடர்ந்தும் நாம் தகுதியானவர்களாகவே உள்ளோம் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு நாம் இடைவிடாது கற்றே ஆகவேண்டும்.

நல்லாசிரியர்கள் பாடசாலைச் சமூகத்தில் தமது மாணவர்களுக்கு மேலான இடத்தைப் பெற்றுக் கொடுப்பதிலேயே முனைப்பாய் இருப்பார்கள். தமது பணியின் பெறுமதி பற்றி நன்கு உணர்ந்துள்ள அவர்கள் அப்பணைம் மிகுந்த தமது பணியினை மேம்படுத்துவதில் கண்ணாயிருப்பதுடன், உளவியல் முதிர்ச்சி

பெற்றமையால் அதிக பொறுப்புடையவராகவும், மனித உறவுகளைப் பேணுவதில் சமூக கலைத்துவம் உடையவராகவும் இருப்பர். தாம் மேற்கொண்டுள்ள கற்பித்தல் பணியை விட கற்பதற்கான மனிதத்துவ கவிநிலை (Climate) மிக முக்கியமானது என்பதை அவர்கள் நன்கு அறிவிர்.

பல தலைமுறைகளாக வளர்ச்சி கண்டுகொண்டே வரும் நமது அறிவு, திறமை, மனப்பாக்கு, பெறுமானம் என்பன இன்று மிகவும் ஆழமாகவும்; அகலமாகவும் பணியை விட கற்பதற்கான மனிதத்துவ கவிவாக்கம் பெற்ற வண்ணமுள்ளன. இவற்றை மிகுந்த அவதானத்துடனும், பக்குவத்துடனும், மாணவர்க்கு வழங்க வேண்டியது ஆசிரியனது பாரிய கடமையாகும்.

பல்வேறு பணக்குலங்களில் இருந்து மாறுபட்டும், அளவுகளில் வேறு பட்டதுமான திறன்களைக் (Ability) யைக் கொண்டவர்களாக நமது வகுப்பறைக்கு வருகை தரும் மாணவர்களின் வேற்றுமை (Difference) பற்றிய பொறுப்பு ஆசிரியர்களாகிய நம்முடையதல்ல. ஆனால் அதிக அளவில் மனோசத்தி பெற்றிருக்கும் மாணவரும் அவரவர் நிலைகளில் சிறப்பு செயற்படுவதற்கும், கற்றல் அனுபவத்தை நேரிப்பதற்குமான இயக்கத்தை மேற்கொள்ளும் பொறுப்பினை ஆசிரியனே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு மாணவனின் கற்றல் முயற்சியைத் தூண்டுவதற்கு ஆசிரியனே பொறுப்பேற்றுள்ளன் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

நாம் முதலில் ஒரு உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது எந்த ஆசிரியனும் ஒரு மாணவனைக் கற்கவைக்க முடியாது. நாம் அவனைக் கற்றலில் ஈடுபடுவதற்கான பெரும் முயற்சிகளை மட்டுமே மேற்கொள்ள முடியும். மாணவர்கள் பாடங்களை வித்தியாசமான வேகங்களிலும், வேறுபட்ட அளவுகளிலுமே கற்றுக்கொள்கிறார்கள். நமது வகுப்பறைகளில் மீத்திறன் மாணவர்களையும், மெல்லக் கற்போரையும் கண்டு நாம் பிரமிப்படைவதுண்டு. சில மாணவர்கள் தமது கல்வியில் உண்மையாக பெருமுயற்சி எடுக்கின்ற போதும்கூட அவர்களது சிந்தனைக் குழப்பமானது அவர்களை சக மாணவர்களது தரத்துடன் கிணைய முடியாமல் செய்து விடுகின்றது. மாணவர்களின் கற்றல் முயற்சியில் தரம் அவர்கள் கொண்டுள்ள முன்னிவிற்கேற்ப பாதிப்புக்குள்ளாகின்றது. இதன் விளைவுதான் பாடசாலை மட்டக் கணிப்பீடு.

ஒவ்வொரு ஆசிரியனும் தனது வகுப்பறையை ஒரு ஆற்றுக்கூடான

அரங்காகவே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு ஆற்றுகைக்கு முன்பாக குறிப்பிட்ட அரங்கு நமது தேவைக்கு ஏற்றவாறு அலைமந்துள்ளதா என்பதை நாம் முன்னதாகவே பார்த்துக் கொள்வதைப்போல் பாடம் புகட்டப்பட இருக்கும் வகுப்பறையில் எத்தனை மாணவர்கள் இருக்கப் போகிறார்கள்? அவர்கள் அமருவதற்கு போதுமான தளபாடங்கள் உள்ளனவா? ஆசிரியின் மேசை பொருத்தமான இடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளதா? கரும்பலைக் கூடியது? வேண்கட்டி, துடுப்பான் என்பன உள்ளனவா? கற்பித்தலுக்குத் தேவையான உபகரணங்கள் ஆயத்தமாக உள்ளனவா? என்பன போன்ற விடயங்களை முன்கூட்டியே உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டும். மேலும் பாடம் எடுக்கப்படும் வேண்டியில் வகுப்பறையின் தூமல் பற்றியும் நாம் அக்கறை கொள்ளவேண்டும். கற்பித்தல் நிகழும்போது புலன்களை திசை திருப்பக்கூடிய நிகழ்வுகளுக்கான சாத்தியங்கள் இருக்குமாயின் தேவையான தூமல் மாற்றங்களையும் ஏலவே செய்துகொள்ள வேண்டும்.

தனது சேவைக்காலம் முழுவதும் இளையோர்களுடனேயே தொழிற்பட வேண்டிய பெரும் பேற்றினைக் கொண்டுள்ள ஆசிரியன் தனது மாணவர் பற்றிய விபரங்களையும், நடத்தைகளையும், சமகாலப் போக்குகளையும், மாற்றங்கள் பற்றிய தகவல்களையும் நன்கு உணர்ந்தவனாக இடைவிடாது கர்றுக் கொண்டேரியுக்க வேண்டும். அதேவேளை தனது உடல், உள் ஆரோக்கியத்திலும் அவன் மிகுந்த அக்கறை செலுத்த வேண்டும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட ஆற்றுகைக்குச் செல்வதற்கு முன் ஒரு நடிகள் எவ்விதம் தான் பேசப்போகும் வசனங்கள், வெளிப்படுத்தப்போகும் உணர்வுகள், அணியிப்போகும் ஆடை, ஓப்பனை, அரங்க் அசைவுகள் பற்றி அக்கறை கொள்வானோ அதைவிட மேலாக ஆசிரியனும் தான் கற்பிக்கப்போகும் பாட ஆயத்த்துடன் தனது ஆடை, ஓப்பனை முதலியவற்றிலும் அக்கறை

கொண்டவனாயிருந்தாக வேண்டும். அப்போது தான் அவன் வகுப்பறையில் நன்கு துவங்க முடியும்.

வகுப்பறையிலுள்ள பல தரப்பட்ட மாணவர் மத்தியில் மாணவர்க்கும் நன்கும் இடையே உள்ள உறவை நிற்ற முறையில் மேம்படுத்திக் கொள்வதெப்படி என்பதை ஆசிரியன் அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். குழுமங்களுக்கு முன்பாக பேசுவது எப்படி? அவர்களுக்கிடையிலான நடத்தைகளைப் புரிந்து கொள்வதெப்படி? வியாக்கியனம் செய்வதெப்படி? என்றெல்லாம் அவன் நன்கு தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். சிறப்பாக கலவன் பாடசாலைகளில் கல்வி செற்கும் ஆசிரியன் மிக ஒழுக்கத்துறைமும், அவதானத்துறைமும், அந்தமுள்ள விதத்திலும் நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

பாட விரிவுரைகள் நிகழ்ந்துவதற்கும் மாணவர்களைக் கலந்துளர்யாட்சுகளுக்கு இட்டுச் செல்வதற்கும், திட்டமிடலும், மதிப்பீடு செய்வதும்

அவசியமாகும், ஒவ்வொரு ஆசிரியனும் இத் துறைகளில் தன்னாத்தானே வளர்த்தெடுக்க முயலவேண்டும்.

ஓர் ஆசிரியன் தன் இல்லத்தில் ஓர் அன்புத் தந்தையாகவோ, தாயாகவோ, பிள்ளையாகவோ அன்றி' வேறு ஒரு பொறுப்பில் உள்ளவனாகவோ இருக்கிறான். அவனுக்கென்று சுயமான விருப்பு வெறுப்புக்கள் உண்டு. வெற்றிகள், வேதனைகள் உண்டு. அவற்றின் தாக்கம் அவனை ஏதோ ஒரு வகையில் பாதிப்படையவே செய்கின்றன. இது தவிர்க்க முடியாததொன்றாகும். ஆனால் ஆசிரியன் பாடசாலைக்கு வந்ததும் தன் இல்லத்தின் உறவுகள், ஏனைய பிரச்சினைகள் அனைத்தையும் முழுமையாகத் தாக்கி ஏற்று விட்டு ஆற்றுகைக்கு என அரங்கிற்கு வந்துவிட்ட நடிகள், தனது பாத்திரம் என்ன என்பதை அறிந்து எப்படி முழுமையாக தன்னன ரடுபடுத்தி கொள்கின்றானோ அதே போன்று தன்னை முழுமையாக மாற்றிக்கொண்டு மாணவர்களுக்கான கற்பித்தலில் ஈடுபட வேண்டும். பாடசாலைப் பணி நேரம் முழுவதும் பாடசாலைச் சமூகத்தின் மேம்பாட்டுக்காக அவன் அரிப்பளத்துடன் செயல்ப்பட வேண்டும். இது மிகவும் கடினமான பணி என்பதில் இரு வேறு கருத்துக்கள் இருக்கமுடியாது. ஆனால் ஆசிரியத்தை ஆத்மிக ரீதியில் யோசித்து ஏற்றக் கொண்டவர்களால் நிச்சயமாக இது சாத்தியமாகும்.

பாடசாலையில் ஆசிரியன் ஒரு தேர்ந்த கலைஞராக செயற்பட வேண்டும். அங்கே மாணவரின் திருப்பதியும் மகிழ்ச்சியுமே முக்கியமான பிரமாணங்களைக் கருதப்பட வேண்டும். சிறந்த முறையிலான கற்பித்தல் மாணவரின் கற்பாசக்தியை கிளர்ச்சிகொள் சிந்தனைகளுடன் கூடிய, ஆரோக்கியமான உரையாடலுக்கு உயிர்ப்பித்துவிடும்.

மாணவர்களுடன் எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியாக அக்கறை கொண்டவராகப் பழகவேண்டும். மற்றவர்கள் மீது புனரைக் குரிப்பால் நாம் எதையும் திமந்து விடுவதில்லை, மாறாக அவர்கள் அன்பினை வெற்றுவிட முடியும். மாணவர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்வதோடு அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டிய நேரத்தில் கஞ்சத்தளம் காட்டாமல் தாராளமாகப் பாராட்டி ஐக்குவிக்க வேண்டும். மாணவர்களிடமிருந்து நஸ்க கருத்துக்கள் வரும்போது அது சிறியதாக இருந்தாலும் பெரிதாக வரவேற்க வேண்டும்.

பாட விரிவுரைகள் நடத்தும்போது மாணவர்களைப் பேசுவப்படுத்தி கேள்விகள், விளக்கங்கள், விபரங்கள், ஆய்வுகள் மூலம் மாணவர்களுடன் ஆரோக்கியமான உரையாடல்களை விரிவுரை நிறைவெறும்வரை பேச வேண்டும். எந்த விடயத்திலும் மாணவர்களுக்கு ஆசிரியன் வழிகாட்ட வேண்டுமெனவிட, கட்டளையிடுவனாக மாறிவிடக் கூடாது.

ஆசிரியனின் கூற்றுக்கள் மாணவர் விடையளிப்பதற்கான சந்தீப்பங்களை

கொடுத்து மாணவர் சுயமாகவும் சுதந்திரமாகவும் ஆசிரியருடன் உரையாடுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமேதவிர, பாடவேளை முழுவதும் மாணவரை மௌனித்திருக்க வைப்போமேயானால் அவர்கள் தடுமாற்றத்திற்கும் குழப்பத்திற்கும் உள்ளாவது தவிர்க்கமுடியாததாகி விடும்.

நாட்டிலுள்ள 10,000 பாடசாலைகளில் 45 இலட்சம் மாணவர்கள் இன்று கல்வி கற்கின்றார்கள். இவர்களில் G.C.E (A/L) பரிசீலனையில் சித்தி பெறுபவர்களில் 97% மாணவர்களுக்கு நாட்டிலுள்ள 13 பல்கலைக் கழகங்களில் ஏதாவது ஒன்றில்தானும் அனுமதி கிடைப்பதில்லை. நம்மில் பலர் பல்கலைக்கழகம் செல்வதற்கு வாய்ப்புப் பெறும் ஒரு சிறு தொகையினர் மட்டிலேயே அதிக அக்கறை கொள்கிறோம். பாடசாலையை விட்டு வெளியேறும் பெரும்பாலான மாணவர்கள் சமூகத்தில் எங்காவது வேலை பெறக்கூடிய தகுதியற்ற தராதரங்களுடனேயே வெளியேறுகின்றனர் என்பதை நாம் கண்டு கொள்வதில்லை. ஒரு மாணவன் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறும்போது ஏதாவது ஒரு தொழிலை பெறக்கூடிய தகுதியுடன், வேலை வாய்ப்புச் சந்தையில் ஏற்கப்படக் கூடியவனாக வெளியேறுகின்ற தன்மையை நாம் உருவாக்க வேண்டும்.

இன்றைய மாணவர் வேண்டுவதெல்லாம் ஜனநாயகத் தன்மை, ஒத்துழைக்கும் பாங்கு, அன்பு, பொறுமை, ஒத்துப்போகின்ற தன்மை, நற்பண்பு, திறந்த மனது, நீதி, பல்துறை அறவு, மாணவர் பால் அக்கறை போன்றவற்றை ஒருங்கேகாண்டு நன்கு வழிநடத்தக்கூடிய ஒரு ஆசிரியரேயே.

*****

நவீன கற்பித்தல் முறைகளுக்கு முன்னோடிகளாய் இருந்தவர்களுள் ஒருவர் ஜோகன் ஹீன்றிச் பெஸ்ரலோசி (Johann Heinrich Pestalozzi) (1746-1827) இவர் கவிற்சாலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு ஆசிரியர். நேரடி அனுபவங்கள் மூலம் கற்பிப்பது மிகவும் சிறந்தது என்ற கொள்கையில் நம்பிக்கையுடையவர். மாணவர்களை தோட்டங்களுக்கும், வயல் வெளிகளுக்கும் அழைத்துச் சென்று மரங்கள், விலங்குகள், பறவைகளை நேரடியாக காண்பித்து மாணவர்களுடன் கலந்துரையாடி இயற்கையைப் பற்றிய கற்பித்தலை மேற்கொண்டார்.

நினைவுகள் அழியாத நாட்கள்

"The past teaches the present not to repeat it's Misfortunes in the Future"

செப்படம்பர் திங்கள் 19ம் நாள் வெள்ளி தினம் 1952ம் ஆண்டு பெஞ்சமின் கிறிஸ்துதாஸ் ஏபிரிகாம் அவர்களுக்கும் மரியம்மா (நோஸ்மலர்) அவர்களுக்கும் மகளாகப் பிறந்தேன். என் உடன்பிறப்புகள் அறுவர். எனக்கு அடுத்த இருவரும் பெண்கள்.

காங்கேசன் துறையில் கீமேந்து தொழிற்சாலை ஆரம்பியதற்கு முன்முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த போது கீமேந்து பிரயோகம் பற்றிய கிறப்புக் கல்வி கற்பதற்கு (Applied Chemist) எனது தந்தையார் இந்தியாவில் பெஸ்வாடாவிலுள்ள ஆந்திரபிரதேஸ் கீமேந்துக் கம்பனியில் சேர்ந்து பமிர்சி முடித்து நாடு திரும்பியும் பல மாதங்களாக கீமேந்து தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அதனால் அவர் இலங்கை புகையிரத சேவையில் இணைந்து புகையிரத நிலைய அதிபராக கடமையாற்றினார். எமது குடும்பம் யாழ்ப்பாணம் நாலாம் குறுக்கு வீதிமிலிருக்கும் எமது வீட்டில் இருந்தது.

எனது ஆரம்பக்கல்வி 16.01.1957ல் யாழ். கன்னியர் மடத்தில் ஆரம்பமாகி தொடர்ந்து 18.04.1969 வரை நடைபெற்றது. தினசரி பாடசாலைக்கு எம்மை மிக அன்புறும் பாதுகாப்புடனும் ஒருவர் தமது நிக்ஷா வண்டியில் அழைத்துச் செல்வார். அந்தச் சவாரி மிகவும் ஆண்தமாய் இருக்கும். வண்டியிலிருந்து கொண்டு பாதையில் போவோ வருவோரையும் மற்றும் வாகனங்களையும் பார்த்துக் கொண்டே செல்வது மிகவும் சவாரசியமானது. மழை நாட்களில் நிரட்டுப்பாதாதவாறு முன் பக்கமாக மறைத்து மெழுகுசீலை ஒன்றைப் பொருத்தி

விடுவார். நாம் சில சமயங்களில் அந்தச் சீலையை சற்று விலக்கிய வண்ணம் தெருவோரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டே செல்வோம். வண்டியின் வஸது கரத்தில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் ஈசக்கிள் பெல் முடியை, நூலில் கட்டி தொங்கவிடப்பட்டு இருக்கும் இரும்புத்துண்டு ஒன்றினால் அவர் அடித்துக் கொண்டே வண்டியை இழுத்துச் செல்வார். அந்த ஒன் இன்றும் என் காதில் ஒலித்த வண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த நிக்ஷா வண்டிகள் இன்று முற்றாக மறைந்து விட்டன.

G.C. E (O/L) வரை யாழ் கண்ணியர். மடத்தில் எனது கல்வியைத் தொடர்ந்தேன். அப்போது அருட்செல்வி விக்ட்ரின் அவர்கள் அதிபராக கடமையாற்றினார். அவரின் அன்பும் ஆளுமையுமிக்க தலைமையும் பாடசாலைச் சமூகத்தைச் சிறப்புற வழிநடத்தியது. முன்பெல்லாம் பாடசாலைகள் யாவும் இரு நேரப்பாட்சாலைகளாவே இயங்கி வந்தன. காலை 8.30மணி முதல் 12.30மணி வரையும், பின்னர் 1.30 முனிமுதல் 3.30மணி வரையும் பாடங்கள் நடைபெற்றன. பிப. 12.30-1.30 வரை மதிய உணவு இடைவேளை. பெரும்பாலான மாணவர்கள் மதிய உணவுக்காக தங்கள் விடுகெளிற்குச் சென்று உணவருந்தி விட்டு மீண்டும் ஒடி வருவார்கள். தொலைவிலிருந்து வருபவர்கள் காலையிலேயே மதிய உணவையும் கொண்டு வருவார்கள். அனேகமாக மதிய இடைவேளைக்குப் பின்னர் சித்திரம், சங்கீதம், நையல் ஆகிய பாடங்களாகவே இருக்கும். மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் மிக ஆர்வமாக கற்றல் கற்பித்தல் நிகழ்கிகளில் ஈடுபட்டதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. ஆனால் இன்று வகுப்பறைக்கு வரும் மாணவர்களில் பலர் காலை உணவு கூட அருந்தாமலேயே வருகிறார்கள். ஏன் சில ஆசிரியர்கள் கூட பல விதமான காரணங்களால் காலையில் உணவு உண்ணாமல் வருவதுண்டு. இந் நிலையில் கற்றல், கற்பித்தல் எவ்வாறு அமையும்?

அந்த நாட்களில் காலை 10.30மணியளவில் ஆரம்பப்பிரிவு மாணவர்கள் அனைவருக்கும் பால்மா இலவசமாக கரைத்துக் கொடுப்பது வழக்கமாயிருந்தது. முத்த மாணவரே அப்பணியை செய்து வந்தனர். நானும் அதில் பங்களித்துள்ளேன்.

அள்ளூர் ஆசிரியர்கள் பல பாடங்களை படிப்பிப்பதிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார்கள். அதைவிட மேலாக அவர்கள் மிகுந்த அற்பணத்துடன் செயல்பட்டு வந்தார்கள். நான் G.C.E. (O/L) கற்ற போது திருமதி அஸ்பிரட் அம்மா என்பவர் எமக்கு கணக்குடன் சேர்த்து ஜந்து பாடங்களைக் கற்பித்தார். ஒவ்வொரு பாத்திலும் மிகுந்த அக்கறை செலுத்திக் கற்பிப்பதுடன் தேவையானபோது பாடசாலை நேரத்தின் பின்பும் மேலதிக வகுப்புகளை எடுத்து எம்மை சிறப்புச் சிற்றிகள் பல எடுக்க வைத்தார். அந்த நாட்களில் ரியூசன் கலாசாரம்

கிடையாது, நாமே கயமாகக் கற்க வேண்டியிருந்தது. ஆசிரியர்கள் அனைவருமே எம்மில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார்கள். குறிப்பாக அருட்செல்வி பேரியன் அவர்கள் என் முன்னேற்றத்தில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினார். 1967ல் G.C.E. (O/L) பரிட்சைமில் திறமையாக சித்தியடைந்திருந்தேன். அப்போதுதான் எமது பாடசாலையில் G.C.E. (A/L) வகுப்பகள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. ஆனால் அவற்றை ஆரம்பிப்பதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டதால் 09-01-1970ல் யாழ் திருக்குடும்ப கன்னியா ஆங்கில மடத்தில் G.C.E. (A/L) வகுப்பில் சேர்ந்து 1971ல் நடைபெற்ற பரிட்சைமில் சித்தியடைந்தேன். அரசியல் விஞ்ஞானம், புவியியல், தமிழ், கிறிஸ்தவம் ஆகியவை எனது பாடங்களாய் இருந்தன.

யாழ் கண்ணியர் மடத்தில் கற்ற காலத்தில் வகுப்பில் முதல் மாணவியாக கடமையாற்றியதுடன் சென் ஜோன்ஸ் அம்புஸ்ஸ் பிரிலிலும் இளைந்து செயற்பட்டேன். அப்போதெல்லாம் பிரபலமான பாடசாலைகள் மாணவரை கல்விச் கற்றுலாக்களுக்கு அழைத்துச் செல்வது வழக்கம். இலங்கையில் எழில் பொழுதும் மலையகம், வரலாறு கொல்லும் புராதன நகரங்கள், பல்வேறு கலாசாரங்களை வெளிப்படுத்தும் தென்பகுதி நகரங்கள் ஆகியவற்றிற்கு இரு தடவைகள் (1967-1968) கல்விச் கற்றுலாக்களில் பங்கு பற்றிய அனுபவங்கள் பக்னமயானவை மேலும் யா/ திருக்குடும்ப கன்னியர் (ஆங்கில) மடத்தில் கற்றபோதும் ஒருமுறை அருட்செல்வி செறப்பின் அவர்களுடன் தென்னில்கை கல்விச் கற்றுலாவில் பங்கு கொண்டேன். சிகிரியா, அனுராதபுரம் முதலான இடங்களைப் பார்த்து வந்தது மிகவும் யானுடையதாயிருந்தது.

பாடசாலையில் நான் மாணவர் தலைவியாகச் செயற்பட்டதன் மூலம் பெற்ற அனுபவங்கள் பின்னாலில் எனக்குப் பெறும் துணை புரிந்துள்ளன. A/L வகுப்பில் கற்றுக் கொண்டிருக்கும்போதே அருட்செல்வி செறபின் அவர்களின் தாண்டுதலால் அப்போதைய யாழ் ஆயு மேதகு எமலியாஸ்ஸில்லை அவர்களினால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட முதலாவது மறையாசிரியர் பயிற்சி நெறிமில் முழுமையாகக் கலந்து கொண்டு மறையாசிரியையாக சித்தியடைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அப்போது முன்னாள் யாழ் பாராளுமறை உறுப்பினாயிருந்த அமர் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்களின் சகோதரான அருட்டிரு பாசந்தராம் அடிகள் முதலாவது மறைக்கல்வி இயக்குள்ளாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அவர் எமக்குத் தந்த ஊக்கமும் உற்சாகமும் வரவேற்கத்தக்கது.

எனது கல்வியில் எனது தாயும் தந்தையாரும் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினர். இதைவிட மேலாக எமது பெரிய தந்தையார் அருட்கலாநிதி A.J.B அன்றைனால் (OMI) அடிகள் என் முன்னேற்றத்தில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார், பெறும் கல்விமானான் இவர் அடிக்கடி ஜோப்பிய,

அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் சென்று சமூகவியல் தொடர்பான விரிவுரைகள் ஆற்றி வருவது வழக்கம். ஒவ்வொருமுறை வரும்போதும் என்ன வந்து ஆசிரியர்த்து நீ ஒரு ஆசிரியராக வரவேண்டும் என்று கூறி ஊக்குவித்துச் செல்வார். நானோ ஒரு புன்னைகை புரிந்து விட்டுச் செல்வேன்.

இந்த வேளையில் எனது பெற்றோர் எனக்குத் திருமணம்

செய்வதற்கு நிச்சயித்தனர். எனது நிச்சயதார்த்தம் 12-07-1972 புதித யாகப்பர் ஆலயத்தில் நடைபெற்றது. அன்றைய தினம் மாலை என் கணவர் திரு. V. J. கொள்ளரன்றை அவர்கள் தலைவராயிருந்த ஐக்கிய முன்னரியின் திறந்தவெளி கலையாரங்கம் அவரது தலைமையில் கோலாகலமாக திறந்து வைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெற்றன.

எனது திருமணத்திற்கான அழைப்பிதழைக் கொடுப்பதற்காக அருட் செல்வி விக்ரீன் அவர்களிடம் சென்றபோது அவர் ஆசிரியத்துடன் என்ன அணைத்து வாழ்த்தியதுடன் மனைப் பொருளியல் ஆசிரிய விண்ணப்பம் படிவம் ஒன்றினைத் தந்து இதற்கு நீர் கட்டாயம் விண்ணப்பிக்க வேண்டும். உமக்கு நிச்சயம் கிடைக்கும் என்று வாழ் தத்தினார்.

அப்போதைய அரசில் பிரதம மந்திரியாக இருந்த தற்போதைய ஜனாதிபதி சந்திரிகா அம்மையாரின் தாயார் ஸ்ரீமாணோ பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய ஒரு திட்டத்தின்படி தொகுதிகள் தோறும் ஒரு மனைப் பொருளியல் ஆசிரியையை நியமிப்பது என்ற திட்டத்திற்கணைவான விண்ணப்பம் படிவமே அது. ஆசிரியையாக வேண்டுமென்ற அவா என்னுள் இருந்தால் நானும் அப்பதவிக்கு விண்ணப்பித்தேன்.

1972 ஆவணித் திங்கள் 19ம் நாள் சனிக்கிழமை காலை 7 மணியளவில் எமது திருமணம் யாழ் புதித யாகப்பர் ஆலயத்தில் நடைபெற்றது. திருமண வரவேற்பு கோண்டாவில் புகையிரத நிலைய பங்களாவில் நடைபெற்றது. அப்போது எனது தந்தையார் அங்கு புகையிரத நிலைய அதிபராயிருந்தார். எனது குடும்பத்தினரும் அங்கேயே வசித்து வந்தனர். உறவினரும் நண்பருமாகப் பெருந்தொகையானோ கலந்து கொண்டனர். கோண்டாவிலுக்குச் செல்லும் வழியில் கண்ணத்திட்டியிலிருந்த செல்லமல்ல ஸ்ரூதியோவில் எமது திருமணப் புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டது. எனது கணவரின் தாய் தந்தையாரின் திருமணத்தை செல்லமல்ல ஸ்ரூதியோ உரிமையாளரின் தந்தையார் புகைப்படம் எடுத்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

எனது கணவருக்கு நான் முறைப்பெண். நாம் ஒருவரை ஒருவர் நன்கு அறிந்தும் புரிந்தும் இருந்தால் எமது இல்லை வாழ்வு மிகவும் இனிமையாகவே உள்ளது. எனது கணவரின்

தயார் திருமதி சுத்தீன் வெலிச்சோ (கிறிஸ்தீன்) அவர்கள் என்ன மிகவும் நேசித்தார். அவருக்கு மூன்றும் ஆண் பிள்ளைகள். (இரு ஆண் பிள்ளைகளும் இரு பெண் பிள்ளைகளும் இளவுயதிலேயே அவரைப் பிரிந்து விட்டனர்) அதனால் என்மீது அளவற்ற அன்பைப் பொழுந்தார். பழகுவதற்கு மிகவும் இனியவரான அவர் இறைப்பதி மிகுந்தவர். தனக்கென தனித்துவமான கொள்கைகளுடன் வாழ்ந்தவர். நிறைய வாசிப்பவர். சிறந்த நிர்வாகப் பண்புகளும், ஆனாமையும் அவருடன் பிறந்தது. எனது மாமனார் அன்றனி வெலிச்சோர் அவர்கள் கொழும்பில் ஜரோப்பியரது நிர்வாகத்தில் இருந்த G.O.H. இல் நிர்வாக உத்தியோகத்தராக கடமை புறிந்தவர். வசீகரமும் கம்பீரமுமான தோற்றும் கொண்ட இவர் யாழ். சம்பத்திரிசியர் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற காலத்தில் பாடசாலையின் உதைபந்தாட்க குழுவிற்கும், தடுப்பாட்க குழுவிற்கும் தலைமை வகித்தவர். கொழும்பில் இவர் பணியாற்றிய காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வரும் இவரது நண்பர்களுக்கும் உறவினர்களுக்கும் இவரது இல்லமே “இலவச விருந்தினர் விடுதி” யாக இருந்ததாக இன்றும் பலர் அவரது விருந்தோம்பலின் மேன்மையைப் புகழ்வதுண்டு. பலருக்குப் புதிய துறைகளில் வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக் கொடுத்து அவர்களது குடும்பங்கள் மேன்மையடைவதற்கு வழி சமைக்குவக் கொடுத்தவர் என்பதைப் பலர் இன்னும் நினைவு கூர்கின்றனர். 1962 ஆவணி மாதம் 29ம் திகதி அவர் மறைந்த நாளில் இருந்து எனது மாமியார் எவரது துணையுமின்றி தனது 3 பிள்ளைகளாயும் சிறப்புற வளர்த்தமை மிகவும் பாராட்டுக்குரியது.

நவம்பர்த் திங்கள் முதல் வாரத்தில் ஒரு நாள் காலை தபாற்காரின் மணிச்சுத்தம் கேட்டது. எனது பெயருக்கு கடிதம் ஒன்று வந்திருந்தது. பெரு வியப்புடன் பிரித்துப் படித்தேன் 15.11.1972 முதல் யா/சென் ஜேம்ஸ் மக்ஸ் பாடசாலையில் மனைப் பொருளியல் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளதற்கான கடிதம் ஒன்று. என்னால் நம்ப முடியவில்லை. கனவா அல்லது நினைவா என்று சில விநாடிகள் தினைத்து நின்றேன். அருட்செல்வி விக்டிரின் அவர்கள் என் மனத்திரையில் நிழலாட்னார். உள்ளர மகிழ்ச்சியடைந்தேன். என் மாமியாரும் (அம்மா என்றே நான் அழைப்பேன்) என் கணவரும் என் சொல்வார்களோ என்ற ஒரு அங்கவாய்ப்பு, ஏனென்றால் நான் வேலைசெய்ய வேண்டுமென்ற அவசியமிருக்கவில்லை. என் மாமியார் தனக்குத் துணையாக இருக்க வேண்டுமென்றானே விரும்புவார் என நினைத்தேன். ஆளால் மாறாக அவரே என்ன வாழ்த்தி “நீ நியமனத்தை ஏற்றக் கொள். நான் வீட்டைப் பார்த்துக் கொள்கிறேன்” என்றார் என் கணவரும் ஓப்புதல் தந்தார். நானும் பூரித்துப் போனேன்.

15.11.1972 யா/ சென் ஜேம்ஸ் மக்ஸிர் பாடசாலையில் மணையியல் ஆசிரியையாக பொறுப்பேற்றேன் அதிபர் அருட்செல்லி ஜேன் மேரி என்னள் மகிழ்வுடன் வரவேற்று சக ஆசிரியருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். புதிய தூமலில் மிகுந்த உட்சாகத்துடன் எனது ஆசிரியப்பணியை ஆரம்பித்தேன்.

மணையியல் பாடநெறி முதன் முதலாக பாடசாலையில் ஆரம்பிக்கப் படுவதால் நானே கலவற்றையும் திட்டமிட்டு செயற்படுத்த வேண்டியிருந்ததை நல்ல அனுபவமாயும் அமைந்தது.

மார்க்கித் திங்களில் மணையியல் ஆசிரியருக்கு கண்டி நகரில் நடாத்தப்பட்ட பயிலர்களில் கலந்து கொண்டது மிகவும் பயனுள்ளதாய் இருந்தது.

முடியவில்லை.

23.04.1974 - 31.12.1975 வரை பலாவி ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் மணையியல் ஆசிரியையாக சிறப்பு பயிற்சி பெற்றேன். எமது கலாசாலைக்கு அருகில் பலாவி விமான நிலையம் அமைந்திருந்தது. எனது பயிற்சி வகுப்பில் இலங்கையின் பல பகுதிகளில் இருந்து வந்த 29 ஆசிரிய மாணவர்கள் பங்கு பற்றினர். என்னுடன் இன்னும் மூவர் மாத்திரமே திருமணமானவர்கள் எமக்கு அங்கு நல்ல மதிப்பும், மரியாதையும் இருந்தது. எம்முடன் பகிடிவதை எதையும் எவரும் வைத்துக் கொள்ளவில்லை என்பது குறிப்பிட்டத்தக் குன்றாகும்.

பயிற்சிக் காலம் மிகவும் பயனுடையதாகவும், மகிழ்ச்சிகரமாகவும் இருந்தது. எமக்கு விரிவாரைகள் எடுத்தவர்கள் அனைவரும் துறை தேர்ந்தவர்களாய் இருந்தார்கள். அமெரிக்காவில் உயர் கல்லி கற்று வந்த செல்வி S. சின்னப்பு மற்றும் செல்வி செல்லையாப்பிள்ளை அவர்களும் குறிப்பிட்ட தக்கவர்கள். திரு கந்தசாமி என்பவர் பலாவி கலாசாலையின் அதிபராக அப்போது கடமையாற்றினார்.

ஆசிரிய மாணவர்களில் சாய்ந்தமருதுவைச் சேர்ந்த திருமதி அபுபக்கர், நிந்தவூரைச் சேர்ந்த நார்கில், ஏறாவூரைச் சேர்ந்த சுபைதா, யாழ் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வசந்தா, அழகசுந்தரி, சாவித்திரி, சுதா, சரோஜா, ரோகினி, யசிந்தா, றஞ்சினி ஆகியோர் எனது நெருங்கிய தோழிகளாயிருந்தனர். அவர்களுடன் பழகிய நாட்கள் மறக்க முடியாதவை. ஆசிரியப் பயிற்சியின்பொது திறமையாகக் கற்பிக்கக் கூடியவர்

என்ற பெயரைப் பெற்றுக் கொண்டேன்.

1.1.1976 - 31.12.1977 வரை காரைநகர் இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியையாகப் பணியாற்றியுள்ளேன். அங்கும் மணையியல் பாட நெறியை நானே முதலாவதாக ஆரம்பித்து வைத்தேன். தினமும் காலை 6 மணிக்கு வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டு இரண்டு பஸ்கள் மூலம் பாடசாலைக்குச் சென்று மாலை 6 மணியனவில் விடு, திரும்பவேன். அப்போது திரு. நடராஜா என்பவர் அங்கு அநிபராக்கி கடமையாற்றினார். மிகவும் நல்ல மனிதர். ஆசிரியருடனும் மாணவருடனும் மேலான உறவினைப் பேணி வந்தார் அங்கு கற்பித்த அதிபர் அவர்களின் துணைவில் திருமதி நடராஜா, திருமதி நாகூசணி, திருமதி தியகராஜா ஆகியோர் என்னள் மிகவும் நேசித்தோடு எனது பணிக்கு சிறந்த ஒத்துழைப்பும், ஊக்குவிப்பும் வழங்கியை குறிப்பிட்டத்தக்கது. நான் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் இருந்தபோதும் வர்த்தகப் பிரிவில் பயிற்சி பெற்ற திருமதி தியகராஜா அவர்களும் என்னுடன் அதே பாடசாலைக்கு பஸ்லில் பயணிப்பார், விரைவிலேயே நாமிருவரும் மிக நெருங்கிய தோழிகளானோம்.

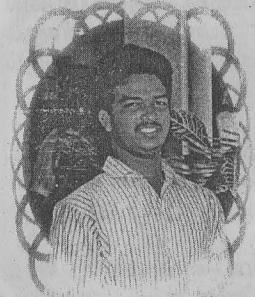
01.01.1978 முதல் யா/ புனித சாள்ஸ் மகாவித்தியாலயத்தில் பணியை எற்றேன். அப்போது திரு. ஞா. யோன்பிள்ளை அவர்கள் அதிபராயிருந்தார். பணி நேரத்தில் மிகவும் கண்டிப்பானவர். ஆனால் ஓவ்வொரு ஆசிரியரையும், மாணவரையும் நன்கு புரிந்து வைத்திருந்தார். பழகுவதற்கு இனியவர்.

வெள்ளை நஷலை சேட்டும், வேட்டியும் கட்டிய வண்ணம் நிமிர்த நடையோடு கையில் பிரம்புடன் அடிக்கடி வகுப்பறைகளைச் சுற்றி நடை போடுவார். பாடசாலை எப்போதும் அமைதியாகவே தொழிற்படும். ஒழுக்கத்திற்கு முன்மாதிரியாகவே இவர் நடந்து கொண்டார். தனக்குக் கரியெனப்பட்டதைத் துணிவுடன் செயற்படுத்தும் பண்புடையவர். எனது வயதில் அவருக்கு ஒரு மகளிருந்ததால் அவர் ஒரு தந்தைப் பாசத்துடனேயே என்னன வழி நடத்தினார். பாடசாலையை நடத்துகின்ற நுட்பங்கள் பலவற்றை அவர் மூலம் கற்றுக் கொண்டேன். எமது பணிகளில் மற்றவர்களது தலையிட்டை ஒருபோதும் அனுமதிக்க கூடாது என்ற கருத்தை எமக்கு எப்போதும் வலியுறுத்துவார்.

'மாவடி பள்ளிக்கூடம்' என்று முன்பு கொஞ்சம் தரக்குறைவாக அழைக்கப்பட்ட பாடசாலையை புனிதர் சாள்ஸ் பாடசாலை என்றும், பின்னர் புனிதர் சாள்ஸ் மகாவித்தியாலயம் என்றும் தரம் உயர்த்திய பெருமை இவருடையே, பாடசாலைக்கென ஒரு இலச்சினை, கொடி, மாணவர்களுக்கான கழுத்துப்பட்டி, கீருடை ஆசிரியவற்றை அறிமுகப்படுத்தியதும் இவரே: 14 ஆண்டுகள் இப்பாடசாலையில் சிறப்புறப் பணியாற்றிய இவர், பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களாகக் காலத்துக்குக் காலம் புதவி வகித்த அமர்கள் ஜீஜீ. பொன்மப்ளம், C.X மாட்டென், அல்பிற்ட் துரையப்பா மற்றும் நலன் விரும்பிகளின் உதவிகளைப்

பெற்றுப் பாடசாலைகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டார். இவரது வேண்டுகோளுக்கிணங்க பாராஞ்சமன்ற உறுப்பினர் திரு C.X மாட்டன் அவர்கள் பாடசாலைக்கு மாடிக் கட்டிடம் ஒன்று நிறுவியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்போது எமது ஆரம்பம் பாடசாலை இருக்கும் 3 ½ ஏக்கர் காணியை அப்போதைய ஆயர் மேதகு வ. தியோகுப்பிள்ளை அவர்களிடமிருந்து நன்கொடையாகப் பெற்று கட்டிடங்களை நிறுவியவரும் இவரே. இவரது காலத்தில் எமது உடன் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய பிரபல கவிஞர், அழகத்தில் யாழ் ஜெயம் (ம. விக்ரர்) அவர்கள் பாடசாலைக்கென ஒரு பாடலை வடித்துத் தந்தார் அதுவே இன்று வரை எமது பாடசாலைக் கீழ்மாக இசைக்கப்படுகின்றது. (காலத்தால் அழியாத “இதய வீணை” “சிந்தை இனிக்கும் செல்வம்” போன்ற பல கவிதைத் தொகுப்புக்களை அள்ளித்தந்த அந்த அற்புதக் கவிஞர் 2001ம் ஆண்டு மே மாதம் மலரவன் பாதம் சேர்ந்தது ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்குப் பெரும் இழப்பாகும்)

பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்காகப் பல்வேறு வழிகளில் தனது மேலான சேவையை வழங்கிய திரு. யோன்பிள்ளை அவர்கள் தமது 59 ஆவது வயதில், 1980ம் ஆண்டு வைகாசித் திங்கள் 31ம் நாள் ஒய்வு பெற்றார்.

யாழ். பிரதான வீதியிலிருந்த ஐவு Centre நிறுவனத்தில் வெளிவாரி பட்டதாரப் பரிசைக்கு ஆய்த்தமிசெய்து 1978ம் ஆண்டு B.A. பரிசைக்குத் தோற்றினேன்.

15.01.1980 முதல் திரு. ஆசீர்வாதம் அவர்கள் பாடசாலையின் அதிபராக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். ஆனாமையும், நேர்மையும், நற்பண்புகளும் கொண்ட இவர் சிராம அரசியல் செல்வாக்கினால் பதவியேற்ற ஒருசில தினங்களிலேயே மாற்றம் செய்யப்பட்டது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

திரு. ஆசீர்வாதத்தைத் தொடர்ந்து எமது பாடசாலையின் அதிபராக பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த திரு. நீக்கிலாப்பிள்ளை அவர்கள் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். அவரது பாரியாரும் எம்முடனேயே பணியாற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது. திருமதி நீக்கிலாப்பிள்ளை அவர்கள் ஆசிரியர்களை உபசரிப்பில் மிகவும் அக்கறை கொண்டவர்.

திரு. நீக்கிலாப்பிள்ளை அவர்கள் ஒய்வு பெற்றுதான் திரு. A.B.L. குணநாயகம் அவர்கள் அதிபராக வருஷை தந்தார். ஆங்கில மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்ற இவர் வெள்ளை மனம் கொண்டவர். ஆசிரியர் மனம் புண்பாதபடி கருமங்களை ஆற்றியவர். இவரது பதவிக் காலத்தில் சிறப்புக் கல்வி பெறுவதற்குச் சில மாதங்கள் பாகிஸ்தான் நாட்டிற்குச் சென்று வந்தார். அவர் பாகிஸ்தானிலிருந்த காலத்தில் எம் உடன் ஆசிரியர் திரு. S. மருசலீன் அவர்கள் உப அதிபராகக் கடமை புரிந்தார். அதேவேளை திரு அல்போன்ஸ் அவர்களும் உப அதிபராக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். இறைபக்தியும், மென்மையான உள்ளமும் கொண்ட இவர் ஒரு நற்பண்பாளன். இவரைத் தொடர்ந்து திரு. பென் அல்பிறட் அவர்கள் எண்பதுகளின் பிற்பகுதியில் அதிபர்

பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்.

திரு G. பென் அல்பிறட் தெவிவான் சில நோக்கங்களுக்காக செயல்பட்டவர் இந்தப் பாடசாலையில் தான் அதிபராகப் பணிபுரிய வேண்டும் என்ற அவர் அவரிடம் ஏற்கனவே இருந்தது. அதனால் பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறையுடன் செயற்பட்டார்.

இவரது காலத்திற்கான் எமது பாடசாலை கொத்தணி பாடசாலையாக மாற்றம் பெற்றது. பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் பாடசாலைக்கு மூன்று அடுக்குக் கட்டிடம் ஒன்றை நிறுவியதுடன் நீர்த்தாங்கி ஒன்றையும் அமைத்தார். இவரது காலத்திற்கான் மாணவர்க்கு மதிய உணவு வழங்கும் திட்டம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. பல மாணவர்களுக்கு இத்திட்டம் வரப்பிரசாதமாய் அமைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இறுக்கமாகிக்கொண்டு வந்த போர்ச் தூழல் மத்தியிலும் திரு. பென் அல்பிறட் அவர்கள் மன உறுதியிடன் செயற்பட்டது பாராட்டுக்குரியது.

எமது பாடசாலையில் G.C.E. A/L வகுப்பிற்கு மனைப் பொருளியல் பாடம் கற்பித்தேன். ஆனால் அண்மையிலுள்ள பாடசாலைகளில் A/L வகுப்புக்கள் நடைபெற்று வந்ததாலும், அங்கு மேலதிகமாக மாணவர்கள் தேவைப்பட்டதாலும் எமது பாடசாலையில் A/L மனைப்பொருளியல் வகுப்புக்களை நடாத்துவதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. அதனால் இங்கு கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த 18 மாணவர்களும் அயல் பாடசாலைகளில் இணைந்து கொண்டனர்.

திரு அல்பிறட் அவர்களின் பெரு முயற்சியால் எமது மாணவர்கள் தென் இலங்கைக்கு கல்விச் சுற்றுலா சென்று வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஒருநாள் திரு அல்பிறட் அவர்கள் சக ஆசிரியர் ஒருவிடம் “தங்கா இந்தப் பக்கமாக (பாடசாலையின் மேற்குப்பக்கம்) மூன்று வாழை மரங்கள் நடவேண்டும். அவை வளர்ந்து குலை போட வேண்டும், அவற்றின் நிழலில் நான் நடந்து வரவேண்டும்” என்றார். இவரது விருப்பப்படியே மரங்கள் நடப்பட்டன. ஆனால் அவை குலை போட்டு நிழல் தந்த காலத்தில் அல்பிறட் அவர்கள் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளராக பதவி உய்வு பெற்று கல்வி அமைச்சுக்குச் சென்று விட்டார்.

திரு பென் அல்பிறட்டைத் தொடர்ந்து திரு. அ. அருளானந்தம் அவர்கள் அதிபராக கடமையேற்றார். அவர் சிறிது காலம் பணியற்றிய பின் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளராக பதவி உய்வு பெற்று யாழ் வலயத்திற்குச் சென்றார்.

திரு. அருளானந்தம் அவர்களைத் தொடர்ந்து திருமதி பஞ்சநாயகி பிறான்சிஸ்கா சின்னத்துறை அவர்கள் அதிபராகப் பணியேற்றார். திரு. அல்பிறட் அவர்கள் கட்டிய மூன்று மாடிக் கட்டிடத்தில் பூரணப்படத்தப்படாமலிருந்த மூன்றாவது மாடியினைப் பூர்த்தி செய்து வைத்தார். பாடசாலையின் மனைப் பொருளியல் ஆய்வு கூடமும் விஞ்ஞான ஆய்வு கூடமும் புராமைக்கப்பட்டது. செயல் முறை தொழில் நுட்ப பாட செயற்பாட்டறை நூலகத்திற்கு முன்பாக நிறுவப்பட்டது. இவரது முயற்சியால் மீண்டும் எமது பாடசாலையில் GCE (A/L) வகுப்புக்கள் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டமை மிகவும் சிறப்புக்குரியது.

*****

உணராத உண்மைகள்

நாம் ஒரு விடயத்தை ஒருவருக்கு
விளக்கும்போது அவர் சிற்றனை
விளங்கிக் கொள்ளவில்லை
என்றால் அது அவருடைய துவரூ
சுற்று. அவர் விளங்கிக் கொள்ளும்
வகையில் நம்மால் விளக்க
நியயவில்லை என்பது தான்
உண்மை.

யாழ்நகரில் வசதிகளும், வளங்களும் நிறைந்த பாடசாலைகளான சம்பத்திச்சியார் கல்லூரி, பரியாவான் கல்லூரி, கண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி, திருக்குடும்ப கன்னியார் மட்டம், மத்திய கல்லூரி ஆகியவற்றின் மத்தியில் பெரும்பாலும் வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழேவாழும் மக்களின் பிள்ளைகளையும், பிரபல பாடசாலைகளில் அனுமதி பெற்றுமுடியாத மத்திய தரவருப்பினரின் பிள்ளைகளையும் சமூகத்துக்குபயனுள்ள பிரஜைகளாக ஒருவாக்கித்தறுகின்ற பாடசாலைகளுள் புனித சாள்ஸ் மகா. வி. குறிப்பிட்டத்தக்கது.

பல்வேறு தரப்பட்ட பகைப்புலங்களிலிருந்து வரும் மாணவர்களில் பெரும்பாலானோர் மாற்றமடைந்து வரும் சமூகச்சக்திகளுக்கு ஈடுகொடுக்கமுடியாத குடும்பப் பின்னணியை உடையவர்கள். நாளாந்தம் பெறும் சிறிய வருமானத்துடன் அதிக எண்ணிக்கையைக் கொண்ட குடும்ப அங்கத்தவர்களைப் பராமரிப்பதற்கு பெரிதும் சிரமப்படும் இவர்களின் பெற்றோர்கள் படும் துன்ம் சொல்லும் தரமன்று. இதன் காரணமாக அவர்கள் தமது அன்றாட உழைப்பில் அக்கறை கொள்கிறார்களே தவிர பிள்ளைகளின் கல்வியில் அக்கறை கொள்வது மிகக் குறைவு. இருந்தபோதும் நான் இப் பாடசாலையில் பணி ஏற்ற நாள் முதல் இற்றை வரை ஓப்பிட்டளவில் கணிசமான அளவு முன்னேற்றம் காணப்படுவதை என்னால் உணரக் கூடியதாக உள்ளது.

மனைப் பொருளியல், வாழ்க்கைத்திறன், சுகாதாரமும் கல்வியும் போன்ற பாடங்களைக் கற்பதன் மூலம் எமது மாணவர்களில் பலர் அரசு, தனியார் வைத்தியசாலைகளிலும், மாநகரசபை, பிரதேச சபைகளிலும் மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களிலும் நிரந்தர வேலை பெற்றுள்ளமையையும் கூட தொழில் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளமையையும் காணமுடிகிறது. மேலும் சிலர் வெளிநாடுகளில் உணவகங்களிலும், வைத்திய சாலைகளிலும் அதிக வருமானத்துடன் பணியாற்றுவது மகிழ்வைத் தருகின்றது.

ஓருவருக்கு நாறு ரூபாய் இனாமாகக் கொடுப்பதை விட அவர் நாறு ரூபாய் உழைக்கக்கூடிய ஒரு வழியைக் காட்டுவதே மேல் பாடசாலையை விட்டு ஒரு மாணவன் வெளியேறும்போது தன்னைத்தானே காப்பாற்கக் கூடியவனாக, தொழில் வாய்ப்புகளைப் பெறுவதற்கு தகுதி உள்ளவனாக, அவன் வாழும் சமூகத்திற்குப் பயன்படக் கூடியவனாக நாம் அவனை ஒருவாக்க வேண்டும். அப்போது தான் நாம் கற்பித்தலிலும் அவன் கற்றலிலும் அர்த்தம் இருக்கும். தன் மாணவன் ஒருவன் சிறப்புடன் வாழ்கின்றான் என்பதைக் கானும் போது ஏற்படுகின்ற மகிழ்ச்சியை விட ஒரு ஆசிரியனுக்கு மேலான மகிழ்ச்சி வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது.

இப்பாடசாலையில்

கற்பிக்கும்	ஆசிரியர்களும்
நீர்வாகிக்கும்	அதிபர்களும்
பலவிதமான சிரமங்கள்	மத்தியிலேயே
பணிபாற்று கின்றார்கள்	என்பதை பலரும் புரிந்து கொள்வதில்லை.

மாணவர்களில் சிலர் காலை உணவு அருந்தாமலே பாடசாலைக்கு வருகின்றார்கள். வயிற்றில் பசி இருக்கும் போது கற்றல் முழுமையாக நடைபெற வாய்ப்பே இல்லை. மேலும் பல மாணவர்களின் பெற்றோர் கல்வியிலிலு குறைந்தவர்களாக இருப்பதால் தமது பிள்ளைகளுக்கு உரிய விதத்தில் உதவ முடியாதிருக்கின்றார்கள். இன்று புதிய கல்வித் திட்டத்தில் ஒப்படை, கணிப்பீடு, மதிப்பீடு என்பன மாணவர் கல்வியில் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. கற்றலுக்குத் தேவையான சிறிய பொருட்களைக் கூட வீட்டிலிருந்து கொண்டு வருவதற்கு அக்கறையற்ற மாணவரும், அவற்றை எப்படியாவது தமது பிள்ளைகளுக்குத் தேடிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஊக்கமுமற்ற பெற்றோரும் இருப்பது வருந்தத்தக்கது.

மாணவர்களுக்கு சுத்தம், ஒழுக்கம் பற்றிய அறிவு அவரவர் வீடுகளில்தான் ஆரம்பாக வேண்டும். அப்போது தான் சுற்றுலில் அவர்கள் ஆர்வம் காட்ட முடியும். மாணவின் உருவாக்கத்தில் பெற்றோரின் பங்கு அளப்பியது. இதனை அவர்கள் நன்கு கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். இன்றைய குழலில் குழந்தைகளைக் கற்க வைக்கவேண்டும் என்றால் பெற்றோர் தமது கல்வித்தரத்தையும், பொருளாதார வளத்தையும் உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டியது மிக அவசியமானதாகும். நிவாரணங்களையும், சலுகைகளையும் முழுமையாக நம்பி வாழ்வதைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது தான் சமூகத்திற்குத் தேவையான நல்ல பிரஜைகளைப் பிரசவிக்க முடியும்.

பிரெட்றிக் புறோபெல் (Friedrich Froebel) (1782-1852) என்ற ஒரு ஜெர்மனியர் மாணவர்கள் இயல்பாகவே கொண்டிருக்கக்கூடிய தமது விருப்பத்திற்கேற்றவாறு கல்வியை கற்கும்போது அது அதிக பயனளிக்கும் என அவர் நம்பினார். பொதுவாக மாணவர்களுக்கு விளையாட்டில் ஆர்வமிருக்கும், அவர்களுக்கு விளையாட்டு மூலம் கல்வியைத் தகுந்த முறையில் சொல்லிக் கொடுப்போமானால் அது செழுமையான கற்றல் விளைவுகளைக் கொடுக்கும் என்பது அவரது கருத்து. 1837ம் ஆண்டு இந்தக் கோட்பாடுக்கு அமைவாக ஒரு பாடசாலையை ஆரம்பித்து அதற்கு கின்ற காட்டன் (Kinder Garten) என்ற பெயரிட்டார். ஜெர்மன் மொழியில் கின்ற காட்டன் என்றால் Children's Garden (குழந்தைகள் தோட்டம்) என்று பொருள்.

சிறப்பம்சங்கள் சில .....

<i>One Caste</i>	<i>-The Caste of Humanity</i>
<i>One Language</i>	<i>-The Language of the Heart</i>
<i>One Religion</i>	<i>-The Religion of Love</i>

அன்பெனும் வேதமும்
இதயம் பேசும் மொழியும்
காண்ட
ஒரே குலம் மனிதகுலம்.

புனித சாள்ஸ் மகாவித்தியாலயத்தில் மனைப் பொருளியல் ஆசிரியர்யாக பணியேற்ற நாள் முதல் பாடசாலையின் பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கு எனக்குக்கிடைத்த சந்தர்ப்பங்கள் மூலம் நிறைய அனுபவங்களைப் பெறக்கூடியதாயிருந்தது. திரு. பென். அல்பிரட் அதிபராயிருந்த காலத்தில் (1989). இப் பாடசாலையின் உப அதிபர்களில் ஒருவராக சேவை புரிந்தபோது பெற்ற அனுபவங்கள் பல் பரிமாணங்களுடையவை. பாடசாலை நிர்வாகம், ஒழுக்கம் நன்றாக்கத்தை, சுத்தம், சுகாதாரம், குழல். பாடசாலை தளபாடம், பொருட்கள் ஆகியவற்றின் மேற்பார்வையும். காரியாலய அலுவல்கள், உள் நிர்வாகம், ஆசிரியர் வரவு. ஒழுக்கம், ஒழுங்கு ஆகியவற்றின் நேரடிப் பொறுப்பும் எமக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது. இதன் காரணமாக நாம் பல்வகையான சவால்களை எதிர்கொள்வது எப்படி? முரண்பாடுகளை அடையாளங்களுடு நல்ல முடிவுகளை எடுப்பது எப்படி? என்று நிறையக் கற்றுக் கொண்டோம். மாணவ ஆலோசகர்களில் ஒருவராகவும், முதலுதவி, சுகாதாரம், உடற்கல்வி மற்றும் தொழில் பாடங்களான மனைப்பொருளியல், வாழ்கைத்திறன் ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்த அனுபவம் மிகவும் சிறப்புடையது.

கல்வித் தினணக்களத்தினால் காலத்துக்கு காலம் நடாத்தப்படும் சேவைக்காலப் பயிலர்களுக்கள், மனைப்பொருளியல், உடற்கல்வி ஆசிரியர்

கருத்தரங்குகள், செயன்முறை வகுப்புக்கள், மீளாக்க நலவியல் கருத்தரங்குகள், மூரண சுகாதார கருத்தரங்குகள். ஆசிரியர் தொடர் கல்லிப் பாடநெறி (தொலைக் கல்வித் துறை, தேசிய கல்விநிறுவனம்) போன்ற பல கற்றல் நடவடிக்கைகளில் முழுமையாக கலந்து கொண்டதன் மூலம் எமது அறிவையும், ஆற்றலையும், ஆனுமையையும் நிறையவே வளர்த்துக் கொள்ள முடிந்தது. 1999ம் ஆண்டு பட்டாரி ஆசிரியர் வாண்மை விருத்தி அமைப்பு நடாத்திய அதிபர் தரம் I, II, III இற்கான தொடர் வகுப்புக்கள் அனைத்திலும் கலந்து கொண்டு அதிபர் பரிசீலனிலும் தோற்றியது மிகுந்த திருப்தியைத் தந்தது.

மேலும் பல்கலைக் கழகம், பாடசாலைகள், கலை கலாசார அமைப்புக்கள், தனியார் நிறுவனங்கள், கலாசாலைகள் ஏற்பாடு செய்திருந்த கருத்தரங்குகள் (Seminars), பயிலரங்குகள் (Workshops), கண்காட்சிகள் (Exhibitions), ஆற்றுகைகள் (Performances), நூல் வெளியீடுகள் (Book Launching), விழாக்கள் எனப் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டமை மிகவும் மகிழ்ச்சி உடையதாயும், பயன் நிறைந்ததாயும் இருந்தது என்பதை நான் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

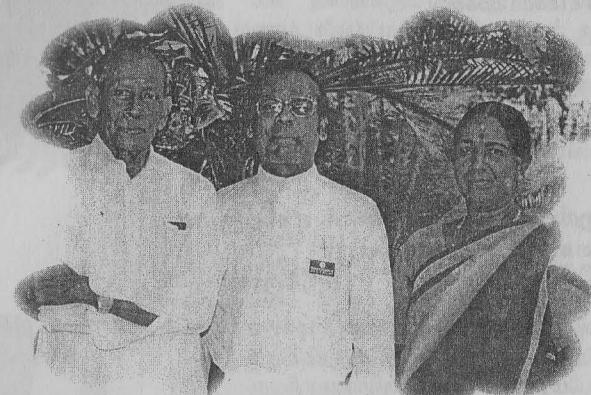
“கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க அஃது ஒருவற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை”

(திருக்குறள் 414)

பரிசீலனை நோக்கராகவும். பரிசீலனைத்தாள் மதிப்பீட்டாளராகவும் பல தடவைகள் பணிபுரிந்துள்ள நான் மாணவர் மத்தியில் நடைபெற்ற பல்வேறு போட்டிகளுக்கு நடுவராகவும் பணிபுரிந்த அனுபவம் மிகவும் கவரசியமானது.

34 கலைப் பிரிவுகளினாடாகக் கலை, கலாசார நடவடிக்கைகளில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திய வண்ணம் செயல்பட்டுவரும் Centre for Performing Arts (திருமறைக் கலா மன்றம்) இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் மற்றும் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, அவஸ்திரேலியா, இந்தியா ஆகிய நாடுகளிலும் கிளைகளைக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது. இந்த நிறுவனத்தின் பல்வேறு நிகழ்வுகளில் கலந்துகொண்ட அனுபவம் புதுமையானது. இதன் கலைப் பிரிவுகளில் ஒன்றான சைவ சிந்தாந்த ஆய்வுகூடம் நடத்திய சைவ சித்தாந்த வகுப்புகளிலும், மாநாடுகளிலும் பங்குபற்றியது மனிநிறைவைத் தந்ததுடன் அறிவுத் தெளிவையும் வழங்கியது. மற்றும் மன்றத்தின் இலக்கிய அவை, பண்பாட்டு அவை, நாடகப் பிரிவு முதலியவற்றால் நடாத்தப்பட்ட பெரும்பாலான கருத்தரங்குகளில் கலந்துகொண்டதுடன் பல இலக்கிய, பாரம்பரிய, விவிலிய, வரலாற்று, சமூக நாடக ஆற்றுகைகளைப் பார்த்து இரசித்த அனுபவம் இனிமையானது.

மன்றமும் நாடக அரங்கக் கல்லூரியிலும் இணைந்து ஈத- 1989-தை- 90 வரை நடாத்திய நாடகப்பட்டறையில் முழுமையாகக் கலந்துகொண்டு சான்றிதழும் பெற்றமை ஒரு வித்தியாசமான அனுபவமாகும். 1990ல் திருமறைக் கலாமன்றம் மேடையேற்றிய முதலாவது இசைநாடகத் தயாரிப்பான “ஞானசெளந்தரி”

நாடகத்தின் ஆரம்ப விழாவினை தொடக்கிவைத்து அதில் பங்குபற்றிய கலைஞர்களுக்கு நாடகப் பிரதிகளை வழங்கிய அந்த இனிமையான நிகழ்வினை மீட்டுப் பார்க்கையில் என் மன்ம மகிழ்வடைகின்றது. இந் நாடகம் ஆற்றுகையிலும், வகுவிலும் சாதனை படைத்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

இறுக்காள் மேடையேற்றத்தின்போது பெருந்திரளான மக்கள் அரங்கிற்குள் பிரவேசிக்க முடியாது போனதால் தொடர்ந்து இரண்டாம் காட்சி விசேஷமாக காண்பிக்கப்பட்டது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1995ல் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம் பெற்ற மாபெரும் இடப்பெயர்களை தொடர்ந்து 1996/02/01 முதல் 1996/05/08 வரை இயங்கிய 24 பாடசலைகளின் மாணவர்களை உள்ளடக்கிய இணைப்பு பாடசாலையின் (புனித சாள்ள் மகாவித்தியாலயம்) அதிபராக நான் சேவையாற்றிய அனுபவம் ஓர் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிகழ்வாகும்.

*****

அறிவு நோக்கிய பயணங்கள்

"No body can't teach nobody nothing"

O.B. Kolstoe
(College preferring- 1975 P; 61)

"யாதாஹும் நாடாமல் ஹாமாஸ் என்னாருவன்
சாந்துகையும் கஸ்ஸாது-வாறு"

(திருக்குறள் - 387)

எனது கணவர் பல கம்பனிகளில் வர்த்தக முகாமையாளராகக் கடமையாற்றியதன் காரணமாக இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று வந்துள்ளார். இலங்கையில் அவர் போகாத இடம் மக்கள் வாழாத இடமென்பார். எல்லா நகரங்களிலும் அவருக்கு நன்பார்கள் இருந்தனர். அதனால் பாடசாலை விடுமுறை காலத்தில் நானும் எனது இரு பிள்ளைகளுடன் சுற்றுலாக்கள் சென்றுவர வாய்ப்புக் கிடைத்து பெரும் பேறு என்றே கருதுகின்றேன். மடு, மன்னார், திருமலை, வவுனியா, அனுராதபுரம், மிகுந்தலை, டம்புள்ளி, குளியாப்பிடிய, மொனராகல, குருநாகல், பொலன்றுவை, மட்டக்களப்பு, கல்முனை, ப்துளை, கண்டி, நுவரெலியா, பண்டாரவளை, ஹப்புத்தளை, கற்றன், கொழுப்பு அனுத்தகம் என்பி பல இடங்களுக்கும் சென்று வந்து பெரிய அனுபவத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் தந்தது. முன்னர் எனது பாடசாலை நாட்களிலும் மேற்குறிப்பிட்ட சில இடங்களுக்கு கல்விச் சுற்றுலா சென்று வந்துள்ளேன். ஆனால் இரண்டு அனுபவங்களும் வித்தியாசமானவையாகவே இருந்தன.

இந்தப் பயணங்களின் மூலம் நல்ல மனிதர்கள் பஸரைச் சந்திக்கக்கூடியதாகவும், உயர்ந்த உள்ளங்களுடனான உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருந்தது. தவிர எனது கணவர் கலை இலக்கியத் துறைகளிலும் ஈடுபாடுடையவராய் இருப்பதால் பல கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்களுடனும் பழக்க கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தமை பெரும் அதிக்டம் என்றே கூற முடியும். இதன் மூலம் பஸ்துறை விடயங்களைப்பற்றி இலகுவாக அறியவும், பஸ்வெறுபட்ட கருத்துக்களைப் பெறவும், அபிப்பிராயங்கள் கூறவும்,

அனுபவங்களைப் பெறவும் வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தமையை மறுக்க முடியாது.

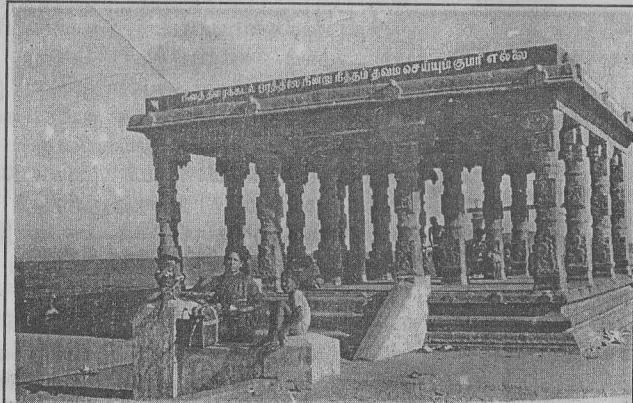
1982ம் ஆண்டில் எனது குடும்பத்துடன் தென்னிந்திய யாத்திரை சென்று வந்தது மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமான அனுபவமாகும்.. கேரளா மாநிலத்தின் தலை நகரான திருவாங்கூர் என்னும் இடத்திற்கு கொழும்பில் இருந்து விமானம் மூலம் சென்ற நாம் சில நாட்கள் அங்கு பரடைஸ் (Paradise) ஹெட்டலில் தங்கி இடங்களைச் சுற்றிப்பார்த்ததை மீளா நினைக்கும் போது மனதில் ஏற்படுகின்ற மகிழ்ச்சி அளவிட முடியாதது. மணம் வீசும் மஸ்லிகைப் பூக்கள் தூடிய மலையாள மங்கையின் அழகும் ஒரு அழகுதான். கற்றவர்கள் அதிகமாக வாழுகின்ற மாநிலம் கேரளம்தான். சாதாரண தேநீர்க்கடை வைத்திருப்பவில் கூட B.A அல்லது M.A படித்தவராய்த்தான் காணப்பட்டார்கள். மாக்கிய சித்தாந்தங்களால் கவரப்பட்ட மக்களையே அதிகமாகப் பார்க்க முடிந்தது. வேலையில்லாப் பிரச்சினை

இங்கு அதிகம்

அழகிய கோவளம் கடற்கரையும், பொன்முடி சுற்றுலா மையமும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். திருவாங்கூரிலிருந்து பஸ் மூலம் கன்னியாகுமரி சென்று வந்தது மறக்கமுடியாதது. அரடுக்கடலும், இந்துமாசுமத்திரமும், வங்கக் கடலும் கலக்கின்ற குமரிமுனையில் நாம் நீராடியபோது மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தோம். குமரி முனையிலே ஒரு சிறிய மண்படம் அமைந்துள்ளது. அதன் மேற்பக்கமாக எழுதப்பட்டுள்ள வாசகம் இதுதான். "நீலக்கடல் அலை ஓரத்திலே நின்று நிதம் தவம் செய்யும் குமரி எல்லை" குமரிமுனையிலிருந்து சிறிது துராத்தில் கவாமி விவேகானந்தர் சமாதியடைந்த பாறை உள்ளது. உள்ளசப் பயணிகளை அங்கு தோணியில் ஏற்றிச் செல்வார்கள். நாழும் அங்கே சென்றோம். அங்கிருந்த கவாமி விவேகானந்தரின் தியான மண்படத்தின் வாயிலுக்குள் நுழைந்ததுமே மௌனித்து விட்டோம். உள்ளே மண்படம் இருப்பாகவே இருந்தது. ஒரு சிறிய தியான தீபம் என்று கொண்டிருந்தது. ஒரு தேய்வீக உணர்வினை அங்கு நாம் உணர்ந்தோம். அந்த இடத்திலே தான் கவாமி விவேகானந்தர் அவர்கள் தியானத்தில் இருந்தபடியே மறைந்ததாக சொன்னார்கள். திருவாங்கூரிலுள்ள மிகுகக்காட்சிச் சாலையை பார்த்தபோது நமது கொழும்பிலுள்ள மிருகக்காட்சிச்சாலை பல மடங்கு சிறந்தது என்பதை உணர்ந்தோம். திருவாங்கூரிலிருந்து இரவு ரயில்மூலம் கோயம்புத்தூருக்கு பயணித்தோம். படுக்கை வசதிகள் கொண்ட அந்த ரயிலில் வசதியாக பயணம் செய்யக்கூடியதாக இருந்தது. ரயில் தரிக்கின்ற ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் உணவு, தேநீர், கோப்பி, பெறக்கூடியதாக இருந்தது. பொழுது விடிந்ததும் திருச்சூர் அடைந்தோம். தொடர்ந்து அதே ரயிலில் பயணித்து மதியத்தின் பின் கோயம்புத்தூர் அடைந்தோம். அங்கிருந்து இன்னுமொரு ரயிலிலேறி மேட்டுப்பாணையும் என்ற

மலைப்பாங்கான இடத்திற்கு சென்றோம். அப்பொழுது மாலை மங்கிய வேளை. மலைச்சாரல் நிறைந்த இடமாகையால் குளிரும் அதிகமாயிருந்தது. அங்கிருந்து நாம் உதகமண்டலம் எனப்படும் ஊட்டி செல்வதுதான் நோக்கம். விசாரித்த போது அடுத்த ரயில் காலை 8.30 மணிக்குத்தான் என்றார்கள். நிலையத்திலுள்ள தங்குமிடத்தில் எல்லா அறைகளும் நிறைந்த விட்டன என்றார்கள். வேறு விடுதிகள் என்றால் கொஞ்சம் தூரம் செல்ல வேண்டும். நாம் புகையிரத நிலை பொறுப்பதிகாரியிடம் சென்று எமது நிலையைக் கூறினோம். அவர் மொட்டையாக எதுவும் செய்ய முடியாது என்றார். பின்னர் நான் எனது தந்தையார் இலங்கையில் புகையிரத நிலை பொறுப்பதிகாரி என்றேன். உடனே அவர் அப்படியா என்று மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டு “நீங்கள் இந்த நேரத்தில் வெளியில் போவது பாதுகாப்பு இல்லை. நானும் இனி வீட்டிற்கு போய்விட்டு காலையில் தான் வருவேன். நீங்கள் என்னுடைய இந்த அறையில் தங்கலாம்” என்று கூறி பொயின்ஸமன் ஒருவரை அழைத்து “இவர்கள் இங்கு தான் இரவு தங்குவார்கள்.

வேறு எவ்வரையும் விடவேண்டாம்.. நன்றாகப் பார்த்துக்கொள்” என்றதும் எமக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. இந்த ஜடியாவை நமக்குத் தந்தவர் கோயம்புத்தூரிலிருந்து நம்முடன் யணித்த ஒரு இந்தியப் யணியை என்பதை குறிப்பிட்டோயாக வேண்டும். விடிந்தது தெரியவில்லை ஒரே பனிமுட்டமாய் இருந்தது. புகையிரத நிலையப் பொறுப்பதிகாரி வந்தர். 8.30 இங்கு இரிமிலும் வந்தது அது மீட்டர் கேஜ் ரயில். அகலம் குறைந்தது முன்புறமும் பின்புறமும் எஞ்சின் பூட்டப்பட்டிருந்தன வசதியாக ஒரு கம்பாடமென்றில் ஏறிக் கொண்டோம். மலையைச் சுற்றிய வண்ணம் ஊட்டி நோக்கி ரயில் பறப்பட்டது.

இரு மருங்கிலும் நாம் கண்ட இயற்கைக் காட்சிகள் பரவசத்தை ஏற்படுத்தின். பல அழகிய மலைச்சாரல்களை ஊடறுத்தவண்ணம் சென்ற அந்த அழகிய சிறிய இரயில் மதியத்தின் பின்னர் ஊட்டியை அடைந்தது. இரயிலை விட்டு இறங்கியபோது புதியதோர் உலகினில் நுழைந்ததுபோல் இருந்தது. அத்துறை இயற்கை அழகு. ஓரிரு வாகனங்களே காணப்பட்டன. இன்னொருவரை பயணத்திற்கு ஏற்றிக்கொண்ட வண்டிச் சாரதி ஒருவர் எம்மிடம் வந்து “சார் இன்று ராக்ஸிகள் எல்லாம் ஸ்ரைக். ஆனபடியால் உங்களுக்கு

வாகனம் கிடைக்காது. வேண்டுமானால் நான் இந்தச் சவாரியை முடித்துவிட்டு வந்து கூட்டிப் போகிறேன்” என்றார். எமக்கும் வேறு வழியே இல்லை. அவரையே வரச் சொன்னோம். சிறிது நேரத்தில் மோட்டர் வண்டி வந்தது. இங்குள்ள ஹாட்டலுக்கு கூட்டிப்போகச் சொன்னோம். அவர் வுட்லண்ட்ஸ் (Woodlands) என்ற பெரிய ஹாட்டலுக்கு அழைத்துச் சென்றார். அழகிய மலைச்சாரலில் அழைந்துள்ள பிரமாண்டமான ஹாட்டல் அது. முன்பக்கமாக கீழ்யகுதியில் உள்ள மைதானத்தில்தான் பிரபல்ய ஊட்டி குதிரைப் பந்தயம் நடைபெறும். நாம் சென்றதும் அந்தப் பந்தயம் நிகழுகின்ற காலமாதலால் நாம் தங்கிய அந்தக் ஹாட்டலின் கட்டணம் சுற்று அதிகரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஏனைல் ஹாட்டலில் உள்ளவர்கள் அங்கிருந்தவாறே குதிரைப் பந்தையத்தைப் பார்வையில்லாம். அங்கு ஈக்ஷனி அறை (Luxury Room) ஒன்றைப் பெற்றுக்கொண்டோம்.

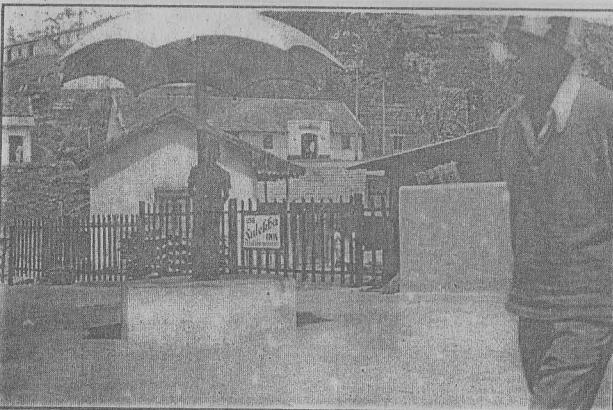

மதிய உணவை முடித்த கையுடன் அதே வண்டியில் தூழுவுள்ள இடங்களைப் பார்க்கச் சென்றோம். முதலில் மிகப் பிரபல்யம் மிக்க பிலோமினா ஆலயம் பார்க்கச் சென்றோம். அழகிய மலர்ச் செடிகள் சாந்த தூழிலில் அமைதி நாடி வருபவர்களை அனுபடன் வரவேற்று நின்றது அந்த அழகிய ஆலயம், நம் மனதிலும் அமைதி தோன்றவே செய்தது.

தொடர்ந்து பிரமாண்டமான தாவரப் பூங்காவிலிருக்க (Botanical Garden) சென்றேன். 1947ம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட இந்தப் பூங்கா இரண்டு ஹக்ரேயர் நிலப்பரப்பில், கடல் மட்டத்தில் இருந்து 2400 மீற்றர் உயரத்தில் உள்ள இப்பூங்காவில் 150 இறகும் மேற்பட்ட மரவகைகள் 2500 இறகும் மேற்பட்ட தாவர இனங்கள் உள்ளன. பூங்காவைச் சுற்றி வந்த போது எமது தலையும் பிரமிப்பால் சுற்றியது.

கடல் மட்டத்தில் இருந்து 2633 மீற்றர் உயரத்தில் உள்ள தொப்பட்டா என்ற மலைச் சிகரத்தை நோக்கி எமது வாகனம் சுற்றிச் சுற்றிச் சென்றபோது சொர்க்கத்திற்குச் செல்கிறோமா? என்ற உணர்வே தோன்றியது. மூசிப் பெய்யும் மாசிப்பனியை ஒத்த பனிப்புகாரை ஊடறுத்து நாம் சென்ற அந்த அனுபவத்தைச் சொல்வதற்கு வார்த்தைகள் இல்லை. சிகர உச்சியில் ஒரு நெஸ்ரோஹண்ட்

உள்ளது. அங்கு சென்று நாம் கோப்பி அருந்தினோம். அங்கு பொருத்தப்பட்டிருந்த தொலை நோக்கி மூலம் ஊட்டிப் பிரதேசம் முழுவதையும் பார்வையிடக்கூடியதாய் இருந்தது. அப்பொ கொள்ளள அழு. இதே நெஸ்ரோஹண்டில்தான் வசந்த மாளிகை திரைப்படத்தில் சிவாஜிகணேசன் கோப்பி அருந்துவதாக ஒரு காட்சி வருகிறது என்று வழிகாட்டிவந்த எமது கார் சாரதி கூறினார். நாமும் அங்கு ஒரு புகைப்படம் எடுத்துக் கொண்டோம். புகையிரத நிலையத்திலிருந்து 1Km தூரத்தில் 10 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் 1500 வகையான ரோஜாக்கள் உள்ள ரோஜாத் தோட்டத்தினுள் (Rose Gardens) நுழைந்தபோது சொக்கத்திற்கே போய்விட்ட உணர்வதான் வந்ததது. அப்பொ இத்துணை ரோஜாக்களா? அத்தனையையும் தலையில் துவேண்டும் போலிருந்தது. கவிதைகள் இங்கு தாணாகவே பிறக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை. பூமித்தாய்

இவ்வளவு இனிமை உடையவளா?

பஸ் ஸ்ராண்டிலிருந்து 1Km தூரத்தில் 1824 ஆம் ஆண்டு வெள்ளைக்காரரால் செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட பெரிய ஏரி ஒன்று உள்ளது. அங்கு உல்லாசப் பயணிகள் படகு சவுரி செய்வதற்கான வசதி உண்டு. நாம் வாடகைக்குப் படகுகளை சாரதியுடனோ, சாரதி இல்லமலோ அமர்த்திக் கொள்ளலாம். அந்த ஏரியில் படகில் நாம் வஸம் வந்தபோது இயந்தையின் வளத்தை ஆசைத்தீர அள்ளி அனுபவித்தோம். இந்த ஏரியில்தான் மூன்று முடிச்சுப் படத்தில் ரஜனி, கமல், ஸ்ரீதேவி ஆகியோர் படகில் செல்லும் காட்சி படமாக்கப்பட்டது என அறிந்தோம்.

ஏரிக்கரையில் குதிரைச்சவாரி செய்வதற்கு குதிரைகள் தயாராக நின்றன. பிள்ளைகள் இருவரும் மகிழ்வுடன் குதிரைச் சவாரி செய்தார்கள்.

இன்னொரு நாள் நாம் நகர் வஸம் வந்தபோது படதுடியங் ஒன்றிற்கு ஒப்பனையுடன் சென்று கொண்டிருந்த ஸ்ரீதேவியை நேரில் சந்தித்தோம்.. ஒப்பனை இல்லாவிடில் இவர்கள் எப்படி இருப்பார்கள் என மனதுள் நினைத்துக் கொண்டேன். சிரிப்புத்தான் வந்தது.

ஊட்டியிலிருந்து 21 Km தொலையில் மைதூர் செல்லும் பாதையில்

பைசாரா ஏரி உள்ளது இங்குள்ள விசேடமென்றால் வனவிலங்குகளையும் வகைவகையான பறவைகளையும் நாம் அவற்றின் இயற்கையான தூமலில் வண்ணக் காட்சிகள்போல் கண்டு களிக்கலாம்.

ஊட்டி, தமிழ் நாட்டின் எல்லையில் நீலகிரி மலைத்தொடரில் உள்ள ஒர் அழகிய கோடைகல் வாசல்தலம்.. 1822ம் ஆண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்த ரம்பியமன் இடத்திற்கு உள்ளாட்டிலிருந்தும் வெளிநாடுகளில் இருந்தும் பெருந்தொகையான உல்லாசப் பயணிகள் வருகை தருகின்றார்கள். கோடை காலத் திருவிழாவாக வருடா வருடம் மே மாதத்தில் மிகப் பிரமாண்டமான மலர்க் கண்காட்சி இங்கு ஒருங்கு செய்யப்படுகிறது. இதனைக் காண்பதற்கு உலகின் பல பகுதிலிலுமிருந்தும் 3000 முதல் 10000 பேர்வரை வருகை தருகிறார்கள். 1895 முதல் இன்று வரை இம் மலர்க் கண்காட்சி நடைபெற்று வருகிறது. 1980 முதல் தமிழ்நாடு உல்லாசப் பயணச்சபை இதனை சிறப்புற நடத்தி வருவது குறிப்பிட்டத்தக்கது.

ஊட்டியை அடுத்துள்ள குன்றார் வெளிந்தன் கிராமங்களும் மிக நோக்கியானவை. பார்க்கும் இடம் எல்லாம் பசுமை மரங்கள் வகை வகையான வண்ண மலர்களும்தான். இங்கு நாம் நின்ற நாட்களில் நமக்கிறுந்த பிரச்சினை எல்லாம் எதைப் புகைப்படம் பிடிப்பது, எதை விடுவது என்பதுதான். இத்துணை இயற்கை அழுகு அங்கு செழித்துக் கிடக்கின்றது. என்ன, நீங்களும்

ஊட்டியைக்காண புறப்பட்டு விட்டார்களா? காலம் எல்லாம் இங்கேயே வாழ்ந்து விடக் கூடாதா என்ற எண்ணத்துடன் மைதூர் செல்லும் பேருந்தில் எறியபோது நெஞ்சம் கண்ட்தது.

மைதூர் நோக்கிய பேருந்துப் பயணம் மனதிற்கு இத்மாகவேயிருந்தது. எம்முடன் ஒரு பாதிரியார் தமது குடும்பத்துடன் பயணித்தார். அவர் தன் மனைவியிடம் நாம் இப்போ மைதூர் போய் இங்கிருந்து சென்னை போகிறோம் என்றார். எனவே அவர் மனைவி “அப்போ நாம் இடங்களை Running லேயே தான்

பார்க்கப் போகிறோமா.” என்று ஏக்கத்துடன் கேட்டார். எனக்குள் நான் சிரித்துக் கொண்டேன்.

மாலையில் நாம் மைசூர் சென்றடைந்தோம். அங்கு நாம் ஒரு தரமான விடுதியில் தங்குவதற்கு இடம் எடுத்துக் கொண்டோம். அது ஒரு இரட்டை விடுதி. ஒரு பக்கம் சைவ உணவு விருந்துச்சாலையும், மறு பக்கம் அசைவு உணவு விருந்துச்சாலையும் கொண்டது நீண்ட பிரயாணம் செய்த களைப்பில் நாம் உணவுறந்தி விட்டு உறக்கத்திற்குச் சென்றோம்.

பொழுது புல்ந்தபோது நாம் கனவு கலையாத தூக்கத்திலிருந்தது போல் இருந்தது. மைசூர், சந்தணத்திற்கும், பட்டுக்கும் பிரசித்தி பெற்றது என்று என் தாயர் சொல்லி நான் அறிந்திருந்தேன். காலையில் கடைத் தெருவிற்குச் சென்று அவற்றை வாங்கியதுதான் என் முதல் வேலையாக இருந்தது. துணிகளில் எத்தனை வகை? சந்தணத்தில்தான் எத்தனை வகை? வியப்பாயிருந்தது.

தங்கியிருந்த ஹெட்டல் மூலம் வாடகைக்கு ஒரு காரை அமர்த்தி மைசூரில் உள்ள சுற்றுலா கையங்களுக்குச் சென்று வந்தோம். மைசூர் மகாராஜாக்கள் வாழ்ந்த பிரமாண்டமான அரண்மனைகளைப் பார்த்தபோது அந்தக் காலத்திற்கே போய்விட்டது போன்ற ஒரு நிலை எழுந்தது. அற்புதமான வேலைப்பாடுகள் கொண்ட அந்த அரண்மனைகளின் கட்டடக் கலையை எப்படி விபரிப்பது. பளிங்குக் கற்கள் பொறிக்கப்பட்ட அந்த அரண்மனையில் வெறுங் காலுடன் நடப்பதற்கே எம் கால்கள் கூசின். பிரமாண்டமான வேலைப்பாடுகளைக் கொண்ட அந்த அரண்மனைக் கதவுகளில் பொருத்தப்பட்டிருந்த நிலைக் கண்ணாடிகளில் நமது பிம்பம் தெறித்தபோது நமக்கே நானம் ஏற்பட்டது. அந்தப் பெரிய அரண்மனையைச் சுற்றிப்பார்த்து களைத்தேபோனோம். என்ன, உங்களால் நம்ப முடியவில்லையா? பெருந்தொகையான சுற்றுலாப் பயணிகள் தினமும் இங்கு வருகை தருகிறார்கள்.

அருங்காட்சியகங்கள், புராதன நிலையங்கள், தொல்பொருள் காட்சிச்சாலைகள் எனப் பலவற்றைப் பார்த்த நாம் நடுவில் சங்கமத்தில் (மூன்று நதிகள் சங்கமிக்கும் இடத்தில்) முகம் கழுவி, கால்களை நனைத்துக் கொண்டு மாலை 6 மணியளவில் வெகு பிரமாதமாய் பேசப்படும் பிருந்தாவனம் சென்றோம் பிருந்தாவனம் பார்ப்பதானால் மாலை வேளையில்தான் செல்ல வேண்டுமென்று ஏற்கனவே அறிந்திருந்தோம். அப்போதுதான் பலவகையான வர்ண ஓவிலிளக்குகளின் ஜாலத்தைக் காணமுடியும். பெருமாலில் பல இடங்களிலிருந்து வந்த சுற்றுலாப் பயணிகள் முண்டியடித்துக் கொண்டு பிருந்தாவனத்துள் நுழைந்தபோது நாழும் அவர்களுடன் நுழைந்தோம். செயற்கை முறையில் இங்கு ஒடிய நீர்வீழ்ச்சிகளின் அழகும் ஒரு அழகுதான். ஒளி ஜாலத்தில் மாய உலகில் நாம் நுழைந்து விட்ட உணர்வைப் பெற்றோம். என்மனதில் மின்ஸியம்மா திரைப்படப்பாடல் “பிருந்தாவனமும் நந்தகுமாரனும் யாவருக்கும் பொது செல்வமன்றோ” என்ற பாடல் ஒலித்தது. ஒரு காலத்தில் கண்ணனும்

ராதையும் நிச்சயமாக இங்கு இருந்திருப்பார்கள் என்றே தோன்றியது. மன்னிக்கவும் பிருந்தாவனத்தின் அழகை என்னால் வர்ணிக்க முடியவில்லை. அதன் அழகை ரசிப்பதற்கு ஆயிரம் கண்களும் ஒருமுறை சென்றுதான் பாருங்களேன்.

மறுதினம் மைசூரிலிருந்து பேருந்து மூலம் காநாடகத்தின் தலைநகரான பெங்கனூர் புறப்பட்டோம். மக்கள் தொகை அதிகம் நிறைந்த அந்த நகரில் ஆட்டோக்கள் சால் போல் பறந்து திரிந்தன அங்கு “ஸஷ்மி” ஹோட்டலில் தங்கினோம். பெரிய ஹோட்டல் அது. சகல வசதிகளும் உண்டு. பங்கனர் புகையிரத நிலையம் மிகவும் அழகானது. நாஞ்கு திட்டமிட்டுக் கட்டப்பட்டிருந்தது. பெங்கனூரில் பெரிய பெரிய நிறுவனங்கள் நிறைய இருந்தன. அதே நேரத்தில் சிறிய வாத்தக நிலையங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் இருந்தன. மக்கள் எல்லோரும் எப்போதும் உற்சாகமாக தொழிற்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் நகர் எல்லைக்கு அப்பால் பார்க்க முடியாதவாறு பெரும் சேரிகள். பெங்கனூரின் மதிப்பை அவை குறைத்த வண்ணமிருந்ததாகவே நாம் உணர்ந்தோம்.

பெங்கனூரில் இரு தினங்கள் தங்கிவிட்டு மாலையில் பேருந்தில் சென்னைக்குப் புறப்பட்டோம். நல்ல சொகுச பஸ். பிரயாணக் களைப்பே தெரியவில்லை. அதிகாலை 4 மணியளவில் சென்னையை அடைந்தோம். விடியாத பொழுது எவ்குபோய்த் தங்குவதென்று தெரியவில்லை. எனது கணவர் பஸ் டிப்போ பொறுப்பாளிடம் சென்று நாங்கள் இலங்கையில் இருந்து வந்திருக்கிறோம். நல்ல ஒரு ஹோட்டலுக்கப் போக வேண்டும் என்றார். உடனே அவர் தமக்குத் தெரிந்த ஒரு ஆட்டோக்காரனை அழைத்து சில ஹோட்டல்களின் பெயரைச் சொல்லி பத்திரிகை கொண்டு போய் விட்டு வரும்படி கூறினார் அந்த ஆட்டோக்காரரும் குறிப்பிட்ட ஹோட்டலுக்கு எம்மை அழைத்துச் சென்று அறை கேட்டார். துரதில்லவசமாக எங்கும் இடம் கிடைக்கவில்லை. எமக்கு ஒரே யோசனையாக இருந்தது. ஆட்டோக்காரர் சளைக்கவில்லை நீண்ட பயணத்தின் பின் Woodlands Hotel இல் மிகவும் வசதியான அறை கிடைத்தது. இந்த ஹோட்டல் நிறுவனத்திற்கு சொந்தமான சங்கிலித்தொடர் ஹோட்டல்கள்

இந்தியாவிலும் சில வெளிநாடுகளிலும் உண்டு. மிகப் பிரபல்யமான ஹோட்டல்.

அப்போது எனது கணவர் கொழும்பில் Harrison's Lister Engineering கம்பனியில் Commerical Officer ஆகப் பணிபிற்கு கொண்டிருந்தார். இந்தியாவில் சென்னையிலுள்ள Enfield கம்பனியின் இலங்கை முகவராக எனது கணவரின் கம்பனியிருந்தது. Enfield கம்பனியின் Export Manager ஆன திரு. இராஜ்கோபால் வர்த்தக நிமித்தமாக கொழும்பு வந்து செல்வதுண்டு. அப்போது என் கணவருடன் தொழில் நிதியாக நெருங்கிய நட்பு ஏற்பட்டிருந்தது. தொலைபேசியில் நாம் சென்னை வந்துள்ளதாக திரு. இராஜ்கோபாலுக்கு அறிவித்த அரை மணி நேரத்தில் அவரது உதவியாளர் திரு. நடராஜன் என்பவர் எமது ஹோட்டலுக்கு வந்து திரு. இராஜ்கோபால் இப்போது வர்த்தக மாநாடு ஒன்றில் இருப்பதாகவும் அது முடிந்தபின் சந்திப்பதாகவும் கூறி எம்மை வேண்டிய இடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லும்படி பணித்துள்ளார் என்றும் கூறினார். எதையெல்லாம் நாம் இங்கு பார்க்க வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் நீரே அழைத்துச் செல்லும் என்று என் கணவர் அவரிடம் கூறி அவரது வாகனத்தில் ஏறிக் கொண்டோம்.

“மெட்ராஸ் நல்ல மெட்ராஸ்” என்ற சினிமாப் பாட்டுத்தான் என் காதில் இரைந்தது. வெள்ளம் போல் மக்கள் கூட்டம், எல்லோரும் வேகமாக நகர்ந்து கொண்டு இருந்தனர். நாம் பல இடங்களைப் பார்வையிட்டோம். ராஜாஜி மண்டபம், Snake Garden, மெளொ கடற்கரை, சாந்தோம் தேவாஸம், எக்மோ எனப் பல இடங்கள் Enfield தொழிற்சாலைக்கும் சென்று பார்வையிட்டோம். பிரமாண்டமான தொழிற்சாலை. அங்கு நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டு இருந்தார்கள். எம்மை ஒரு சதம் கூட இவர்கள் செலவு செய்ய விடவில்லை. திரு. இராஜ்கோபாலை நாம் சந்தித்தபோது அவர் இன்னும் சில நாட்கள் தமிழ்மூடன் தங்கும் படியும் தென்னிந்தியா முழுவதும் எம்மைச் சுற்றிக் காண்பிப்பதற்கு தமது கம்பனி விரும்புகின்றது என்றும் வேண்டுகோள் விடுத்தார். ஆனால் எனது கணவர் பிடிவாதமாக மறுத்து விட்டார்.

நாம் மேலும் சில தினங்கள் சென்னையை நன்கு கற்றிப் பார்த்தோம். மகாபலிபுரம் மிக அமைதியான தூமலிலே இருக்கும் ஒரு கற்றுலாமையம். அங்கு பஸ்ஸவர் காலத்து சிற்பங்களைப் பார்த்ததும் பிரமித்துப் போனோம். வரலாறு சொல்லும் அந்தச் சிற்பங்களின் அழகும் அமைப்பும், கலையைச்சமும் சொல்ல முடியாதவை. பிரமாண்டமான யானைகள் கல்விலே உயிருள்ளவேபோல் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. பின்னைகள் அதன் அருகே நின்று படம் பிடித்துக் கொண்டார்கள். கற்பாறைகளில் அழகுறு சிற்பங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன. ஓவ்வொன்றும் ஓவ்வொரு வரலாறு சொல்லியது. வழிகாட்டி (Guide) ஒருவர் எம்கு விளக்கங்கள் தந்து கொண்டிருந்தார் என்மனதில் கல்கியின் சபதம் சிரித்திர நாவல் நிலைடியது. பஸ்ஸவர் காலத்திற்கே போய்விட்ட உணர்வு நெஞ்சைத் தொட்டது. அன்று மாலையில் பாரதிராஜாவின் “கல்லுக்குள் ஈரம்” திரைப்படம் பார்த்தோம். வித்தியாசமாயிருந்தது. சென்னையிலிருந்து சில மைல் தூரத்தில் கனரக வாகனங்களை உற்பத்தி செய்யும் மிகப் பெரிய தொழிற்சாலையான “அசோக் லேடன்ட்.” நிறுவனம் இருக்கும் இடத்தைத் தாண்டி என்னுர் என்னும் கிராமத்தில் VGP “Golden Beach” என்னும் கற்றுலா மையம் உள்ளது. நல்ல முறையில் திட்டமிட்டு கேளிக்கை வசதிகள் கொண்டதாகவும் சிறுவர் முதல் பெரியவர் வரை யாவரையும் கவர்ந்திமுக்கும் வகையிலும் அமைத்துள்ள இந்த

இடத்திற்கு நிறைய சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகை தருகின்றார்கள். இங்குள்ள சிற்றுண்டிச்சாலை ஒன்றில் 4அடி நீளமான குடும்ப தோசை பரிமாறுகிறார்கள். எமக்கு வியப்பாய் இருந்தது. கணிப்பொறி (Computer) மூலம் ஜாதகம் கணிக்கப்பட்டு விரும்பியவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதை முதன்முதலாக நாம் அங்குதான் பார்த்தோம். இன்று பல நவீன வசதிகளுடன் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டுள்ளதாக அறிகிறேராம். சென்னை மெளொ கடற்கரை மிக நீண்ட கடற்கரை. நூயிறு தினங்களில் மக்கள் மிக அதிகமாகக் கூடுவார்கள். மணலில் பிள்ளைகள் மகிழ்வுடன் விளையாடுவார்கள். உழைத்துக் களைத்த தொழிலாளர்கள், உத்தியோகத்தர்கள், உயர்ந்தவர்கள் என்ற பேதமில்லாத சகலரும் மனிநிறைவுக்காகக் கூடும் இக்கடற்கரைய் பகுதியில்தான் அண்ணல் காந்தியின் சிலை, கண்ணகையின் சிலை, உழைப்பாளர் சிலை எனப் பல பெரியவர்களின் சிலைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கடற்கரையின் ஒரு பகுதியில் தமிழ் நாட்டின் முன்னாள் முதல்வர் அறிஞர் அண்ணாவின் சமாதியும் இருக்கின்றது. “எதையும் தாங்கும் இதயம் இந்கே உறங்குகின்றது” என்ற வாசகம் அதில் எழுதப்பட்டுள்ளது. மிகப் பிரமாண்டமான சென்றல், எக்மோர் ரயில்வே நிலையங்கள், LIC கட்டிடம், சினிமா தியேட்டர்கள், வானுயர்ந்த கட்டிடங்கள், பஸ்கலைக்கழகங்கள், புத்தக நிலையங்கள், அங்காடிகள் என பார்க்க வேண்டிய இடங்கள் நிறையவே இருக்கின்றன.

எமது பயணத்தின் முக்கிய நோக்கம் வேளாங்கண்ணிக்கு போவதாகவே இருந்தது. மெட்ராஸிலிருந்து காலையில் பேருந்து மூலம் புறப்பட்டோம். நூகூர் சென்று அங்கிருந்து வேளாங்கண்ணி சென்றைடந்தோம். ஆலயத்துள் பிரவேசித்ததும் உடல் சிவிரத்தது. ஆரோக்கிய அண்ணையின் அருட்சியை உணர்ந்து கொண்டோம். நீலக் கடலோரத்தில் அமைத்துள்ள அந்த அழிய ஆலயம், தேடிவரும் பக்தர்களுக்கு கோடி அற்புதங்களை நானும் புறிந்துகொண்டிருப்பதை பலரும் அறிவர். அண்ணையின் அடைக்கலத்தில் இருந்த சில நாட்கள் மறக்க முடியாதவை.

அருகே உள்ள நாகப்பட்டணம் இனிப்புப் பண்டங்களுக்கு பெய்போனது. நாகை அல்வா ஒரு தனிக்கவைதான்.

வேளாங்கண்ணியில் இருந்து நாம் பேருந்து மூலம் தஞ்சாவூர் சென்றைடந்தோம். அங்கு பாண்டியன் லொஜிலில் தங்கினோம் “மாடு கட்டிப் போரடித்தால் மாளாது செந்தெல் என்று ஆனை கட்டிப் போரடிக்கும்.....” என்ற பாடல் வரிகள் என் நினைவுக்கு வந்தன. நெற்செய்கைக்குத் தஞ்சாவூர் பெயர்போனது. தஞ்சையின் சிறப்பே இராஜராஜ சோழன் கட்டிய தஞ்சைப் பெரிய கோயில்தான். கோபுர உச்சியின் நிமுல் நிலத்தில் விழுவதில்லை என்று கூறினார்கள். கோவிலைச் சுற்றி 64 நாயன்மார்களின் திரு உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரே கல்லில் வடிவமைக்கப்பட்ட பிரமாண்டமான நந்தியின் உருவம் எம்மைப் பிரமிக்க வைத்தது.

தஞ்சாவூரிலிருந்து பேருந்தில் மதுரை புறப்பட்டுச் சென்றோம். அங்கு College House என்ற விடுதியில் தங்கினோம். மதுரைத்தலமானும் மீனாட்சி அம்மனின் ஆலயம் நாம் தங்கிய விடுதிக்கு அண்மையில்தான் இருந்தது. அந்த ஆலயத்தின் கலையைழகைக்காண நம் கண்கள் போதாது. ஒரே மாதிரியான நான்கு வாசல்கள் கொண்ட இந்த ஆலயத்திற்குள் பிரவேசிப்பவர் பலர் வழிமாறி விடுவர்

உல்லாசப் பயணிகளும், பக்தர்களும் பெருந்தொகையினராகத் தரிசிக்கும் இந்த ஆஸ்யம் மிகவும் பிரபல்யமானது. சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண்ணால் கட்டெரிக்கப்பட்ட நக்கீர் வீழ்ந்த பொற்றாமலை வாவியை சுற்றியுள்ள கவர்களில் தெய்வப்புலவன் திருவள்ளுவரின் குறள்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

மதுரை நகரில் பயணிகள் சைக்கிள் நிக்ஷாவிலேயே பயணிக்கிறார்கள். நாமும் சைக்கிள் நிக்ஷாவில் மதுரையைச் சுற்றிப்பார்த்தது புதிய அனுபவமாயிருந்தது. கைத்தறித் துணிகள் மிக அதிகமாகவே இங்கு காணப்படுகின்றன. இரண்டு நாட்கள் மதுரையில் தங்கிய நாம் ரயில் மார்க்கமாக இராமேஸ்வரம் புறப்பட்டோம்.

இராமேஸ்வரத்தில் உள்ள இராமர் கோவில் மிகவும் பிரபல்யமானது. வட இந்தியாவிலிருந்து நிறைய யாத்திரிகரிக்கான் வந்தனர். கப்பல் மூலம் இலக்கை செல்வதற்காகவும் பயணிகள் பலர் வந்திருந்தனர் யாழ்ப்பாணத்தில் முன்ன் வாழ்ந்த இந்தியர் சிலர் எம்மை அடையாளக்கண்டு மகிழ்வுற்றனர். ஒருநாள் அங்கு தங்கிய நாம் மறுநாள் தனுஷ்கோடி சென்று கப்பல் மூலம் தலைமன்னார் பயணித்தோம். பல இனிமையான நினைவுகளுடன் கூடிய கப்பல் பயணம் மறக்க முடியாததாக அனுமத்து. தலைமன்னார் கப்பல் தரிசிக்கும் இடத்தில் எனது தந்தையார் எம்மை மகிழ்வோடு வரவேற்கக் காத்துவின்றார்.

இத்தகைய சுற்றுலாக்கள் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் அவசியம் என்றே நான் கருதுகின்றேன். தமிழ், சிங்கள், ஆங்கில, மலையாள, கன்னட, தெலுங்குமொழி பேசும் பல்லின மக்களைச் சந்தித்தமை, அவர்களது வாழ்க்கை முறையை, கலை, கலாசாரங்களை, அறிந்து கொண்டமை எல்லாமே புதுமை மிக்க அனுபவங்களாகும். ஒருவரை ஒருவர் நாம் நன்கு புரிந்து கொள்வதன் மூலம் நமக்குள் வேறுபாடுகள் நீங்கிவிடும். பிரதேச உணர்வுகள் உறைந்து விடும். “யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி.” என்ற உண்மை உறுதிப்பத் தெரிந்துவிடும்.

*****

உணவில் அறுசுவை வேண்டும் அதைப்
போல் ஆசிரியர்களிடம்

அன்பு

அதிகாரம்

பண்பு

பாசம்

பொறுப்பு

கட்டுப்பாடு

என்ற ஆறு சம்பவங்கள்
அடங்கினால் ஆசிரியப்பணி சிறப்படையும்.

இணப்புப் பாடசாலையின்

அஞ்சிப்பாக

உ.என்வுடைய காலைகள்
ஶஹாஸ்ரத்திற்குர்ச் சொந்தமானவை.

உ.என்வுடைய மாலைகள்
உ.ஏஞ்சுர்ச் சொந்தமானவை

If god has given you administrative ability, and
put you in charge of the work of others, take the
responsibility seriously.

1995ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 30ம் திங்கட்கிழமை ஸழத்தமிழர் வரலாற்றில் ஒரு சிவப்பு நாளாகும். நம் வாழ்வியலில், பல்வேறு பரிமாணங்களில் மற்றங்கள் ஏற்படுத்திய மாபிழும் இடப்பெய்வு நிகழ்ந்த அந்த நாளை யார் தான் மறக்க முடியும்? சொந்த உறவுகளுக்கும், பல்லாண்டுகளாய்க் கூடி வாழ்ந்த அயலவர்க்கும் எதுவித வர்த்தையும் கூறாது, நாள் பார்த்து நல்லேந்றம் பார்த்துக் குடிபுகுந்த இல்லங்களையெல்லாம் விட்டு விட்டு, இடுக்கண் வந்த போதெல்லாம் தஞ்சம் தந்த ஆலயங்களை தேடாது தம் உயிர் காத்தால் போதுமென்று தம்மால் சமக்கீடுகளை பொதிகளை ஏந்திய வண்ணம் யாழ்ப்பானங் சமூகம் தம் சொந்த மன்னை விட்டு ஒடிய போது அந்த அவஸ்களை காணப் பொறுக்காது வானம் சிந்திய கண்ணீர் பஸரது வரண்டுபோன நாவினை ஆறுதல் படுத்திய வரலாற்றைச் சொல்லவும் கூடுமோ?

பல ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து மரணத்துள்ளேயே வாழ்ந்து அதற்கு இசைவாக்கம் பெற்றுவிட்ட என் தாயார் “பின்னைகள் நீங்கள் வாழவேண்டியவர்கள் எங்காவது ஓடித் தப்புக்கள். வாழ்வின் மாலைப்பொழுதில் இருக்கும் என்னால் எங்கும் வரமுடியாது. என்னை சொந்த மன்னைவேயே விட்டு விடுங்கள்” என்று உறுதிப்பதைக் கூறினார். தாயிற் சிறந்ததொரு கோவிலுமில்லை என்பார்கள். அதனால் எனது குடும்பம் இங்கேயே தங்குவது என தீர்மானித்து யாழ் திருக்குடும்ப கணியர் மடத்தில் அடைக்கலம் கொண்டது. எம்மைப்போல் பல்வேறு காரணங்களால் போகமுடியா ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் மடத்தில் தஞ்சம் புகுந்தனர். ஆனால் நாட்கள் செல்லச்செல்ல பெரும்பாலானோர் வெளியேறி

செல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்காளாகினர். இடம் பெய்ந்து சென்ற பலர் தென்மராட்சிக்கும், வடமராட்சிக்கும் சென்றனர். கணிசமான தொகையினர் பாதுகாப்பிற்காக வண்ணிக்கும் சென்றனர். எமது மடத்தில் இறுதியாக பெற்றார் பிள்ளைகள் என 165 பேரும், சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் 225 பேரும் எஞ்சியிருந்தனர். நவம்பர் 14ல் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளியேறி நாவற்குழியைத் தாண்டுவதற்கு முன் இராஜாவத்தினர் யாழ் நகர் நோக்கி எறிகளைகளை ஏவத்தொடங்கினர். வருண பகவனும் தம் பங்கிற்கு பொழிந்து தள்ளினார். நாள் செல்லச்செல்ல நாம் உயிர் தப்புவோம் என்ற எண்ணம் எம்மை விட்டு போயிருந்தது.

பாடசாலை மண்டபத்திலுள்ள அரங்கின் கீழே ஒரு நிலவரை (Cellar) உண்டு. அதுதான் எமது செபக்கூடமாக மாறியிருந்தது. தினமும் மாலை வேளையில் நீண்ட செபவழிபாடு நடைபெறும். நடமாடக் கூடியவர்கள் யாவரும் கலந்துகொள்வார்கள் அருட் சுகோதரிகள் மெற்றில்டாவும், கிறிஸ்தியானாவும் தெரிவு செய்யப்பட்ட நந்செய்தி வாசகங்களையும், சங்கீதங்களையும் படிப்பார்கள் அவை எமக்கென்றே சொல்லப்பட்டவை போலிருக்கும்.

“ஆதலால் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் உயிர் வாழ எதை உண்பது, எதைக் குடிப்பது என்றோ, உடலை மூட எதை உடுப்பது என்றோ கவலைப்பட வேண்டாம். உணவை விட உயிரும், உடையை விட உடலும் உயர்ந்தவையல்லவா.....” (மத்தேயு 6:25-34)

நீ ஆண்டவரை நோக்கி “நீரே என் புகலிடம், நீரே என் அரண், என் இறைவா நான் உண்ண நம்பியுள்ளேன் என்று சொல்” (சங்கீதம் 90:2)

“உன் அருகில் ஆயிரம் விழுட்டும், உன் வலப்பக்கத்தில் பத்தாயிரம் விழுட்டும் உண்ண எதுவும் அனுகாது” (சங்கீதம் 90:7)

இந்த வாசகங்களின் உண்மையை நாம் நிதர்சனமாகவே கண்டோம். எம்மில் ஒருவர்தானும், ஒரு வேளையாகிலும் பட்டினியாக இருக்கவில்லை என்பதை யாராவது நம்ப முடியுமா?

ஒரு நாள் இரவு நாம் செபித்துக் கொண்டிருக்கையில் எமக்கு அருகில் ஒரு ஆட்டிலரி ஷல் வீழ்ந்து வெடித்தது. சில நிமிடங்கள் மயான அமைதி. நாம் மரணித்து விட்டோம் என்றே எண்ணினோம். ஆனால் ஒருவருக்குக் கூட ஒரு சிறுகாயமும் ஏற்படவில்லை. பாடசாலையின் வடக்குப்புற மதிலும் கட்டிடமும் பெரும் கேதமடைந்திருந்தது.

தினமும், ஷல்மழை பொழிந்த வேளையிலும்கூட குரு முதல்வர் அருள்திரு J.P.E செல்வராஜா அடிகளார் ஆயர் இல்லத்திலிருந்து சைக்கிளில் வந்து சிற்றாலயத்தில் திருப்பிலி நிறைவேற்றியது எமக்கு மிகப் பெரிய ஆண்மீக பஸத்தைத்தந்தது. ஒரு நாள் அவர் திருப்பிலி நிறைவேற்றிக் கொண்டிருந்த வேளையில் திடீரென இரு ஆட்டிலரி ஷல்கள் ஆலயத்தின் தெற்கு வாசலில் வீழ்ந்து வெடித்தன. நம்பில் பலர் சத்தத்தைத் தாங்கமுடியாது வீழ்ந்தேவிட்டோம். குருவானவர் பலிப்பித்தில் சாய்ந்து கொண்டார். அப்பொதும் நாம் மரணித்து விட்டதாகவே நினைத்தோம். ஒரே புகை மன்றலமாயிருந்தது. கயநினைவுக்கு வர

சிறிது நேரம் பிடித்தது. நம்மில் எவரும் பாதிக்கப்படவில்லை. அதிர்வினால் கோவில் கதவிலிருந்து கண்ணாடியின் ஒரு சிறிய துண்டு பூசை கேட்டுக் கொண்டிருந்த டாக்டர் A.L. ஏரிகாம் அவர்களது கையில் சிறிய காயமொன்றை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

பரா வெளிச்சத்தின் (Paralight) இரவுகள் எல்லாம் பகலாக மாறியிருந்த ஒருநாளில், நவம்பர் பிற்பகுதியில் சம்பத்திரிசியர் கல்லூரியில் மாலை வேளையில் வீழ்ந்த செல்லொன்று ஒன்றே குடும்பத்தை சேர்ந்த தகப்பன், மகன் மற்றும் பேரப்பிள்ளை (பெண்) ஆகிய மூவரை காவு கொண்டது. அந்த இருண்டாட்கள் என் ஜென்ம் விரோதிக்குக் கூட வரக்கூடாது என்றே வேண்டுகிறேன். திடீரென மார்கழி 2ம் திகதி செல் சுப்தங்களும் துப்பாக்கி வெட்டுக்களும் மொனின்து விட்டன. பற்றுக்கள் எதுவுமின்றி அதுவரை வெறும் ஜடங்களாக மரணத்துள் வாழப் பழகிக்கொண்ட எமக்கு உயிர் வாழ வாய்ப்புண்டு என்ற நம்பிக்கை துளித்தது. இரவும் பகலும் திருக்குடும்ப கண்ணியர் மடத்தை சேர்ந்த அருட்செல்விகள் மெற்றில்டா, கிறிஸ்தியானா, ஆகிய இருவருடனும் மதபேதமின்றி கத்தோலிக்கரும், இந்துக்களும் சுட்டாகக் கூடி செபித்த வேண்டுதல்கள் கேட்கப்பட்டதை உணர்ந்தோம். நமது இருத்தலுக்கும் ஒரு அர்த்தம் உண்டு. நமது சந்ததி இந்த மன்னிலை உரிமையோடு வாழ்வதற்கன ஒரு தளத்தினை ஏற்படுத்துவதற்கே இறைவன் எம்மை இங்கு வைத்திருக்கின்றார் என்ற எண்ணம் என் மன்னில்பட்டது. மார்கழி மாதம் இரண்டாம் திகதி சம்பத்திரிசியர் கல்லூரிக்கு வந்த இராஜுவத்தினர் 3ம் திகதி எமது மடத்திற்கு வருகை தந்தனர். அன்று முதல் எமது அடிப்படைத் தேவைகளுக்காக குரல் கொடுப்பதன் மூலம் எமது புதிய வடிவிலான போராட்டம் (Struggle) ஆரம்பமாகியது.

மடத்தின் சிற்றாலயத்தில் சாமப் பூசையுடன் ஆரம்பித்த கிறிஸ்து பிறப்பு விழா சிறப்புற நடைபெற்றது. அந்த விழாவில் முதல் தடவையாக இராஜுவத்தினரும், பொளிசாரும், பொதுமக்களாகிய நாழும் சுட்டாக கலந்து கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காலையில் நடைபெற்ற ஒன்று கூடலில் சமாதானத்திற்கான் கருத்துகள் எம்மால் முன்வைக்கப்பட்டமை முக்கியமான ஒரு நிகழ்வாகும்.

தொடர்ந்து பொங்கல் விழா வந்தது. ஒன்று கூடலும் நிகழ்ந்தது. எம்முடன் இருக்கும் மாணவர் கல்வி பற்றிய சிந்தனை முன்வைக்கப்பட்டது. இரு முகாம்களிலும் இருக்கிற ஆசிரியர்களின் விபரங்கள் தீரட்டப்பட்டன. அவர்களுள் எமது மடத்தில் இருந்த திரு விஜயரட்னம் அவர்கள் ஊர்காவற்றுறை R.C. பாடசாலை அதிபர் என அறிய வந்தோம். நாலும் சிலர் மற்றில்டாவும் திரு விஜயரட்னம் அவர்களுடன் கலந்துரையாடி, நோக்கம் எதுவுமின்றி காலம் கழித்து வரும் மாணவர்க்கு எமது மடத்திலேயே வகுப்புகளை நடாத்துவதென தீர்மானித்தோம்.

அதற்கான ஆயத்தங்களை நாம் மேற்கொண்டிருந்த வேளையில் தை மாதம் 20ம் திகதி திடீரென மாகான கல்வி பணிப்பாளர் செல்வி T. பெரியதம்பி எமது முகாமிற்கு வருகை தந்தார்கள். எமக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியாயிருந்தது. அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற ஆசிரியர் கூட்டத்தில் வகுப்புகளை ஆரம்பிப்பது என்ற எமது தீர்மானத்தை முன் வைத்தோம். அவர் மிகவும் சந்தோசமடைந்தார். நாமாக எடுத்த இந்த முடிவினைப் பாராட்டினார். இது

விடயமாக நீண்ட நேரம் ஆராய்ந்த விண்னர் இரு முகாம்களிலுள்ள மாணவர் நன்மை கருதியும், பாதுகாப்பு கருதியும் புனித சாள்ஸ் மகாவித்தியாலும்தில் பாடசாலையை ஆரம்பிப்பது என முடிவெடுக்கப்பட்டது. அதற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாட்டினை மேற்கொள்ளும் வண்ணம் அதிபர் திரு. N.J. விஜயரட்னம் அவர்களைப் பணித்ததுடன் யாழ் புனித சாள்ஸ் மகாவித்தியால யத்தின் அசையும் சொத்துகளின் விரப் பட்டியலைத் தயாரித்து கல்வி அமைச்கக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். பாடசாலையின் நிர்வாகக் கட்டமைப்பிற்கான இடமாற்ற உத்தரவினை உடன் அனுப்பி வைப்பதாக அவர் கூறினார். தொடர்ந்து பெற்றோர் பிரதிநிதிகளுடன் உரையாடி மாணவர்களின் தேவைகளை கேட்டறிந்து கொண்டார்.

21.01.1996ல் மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் செல்வி T. பெரியதம்பி அவர்கள் மீண்டும் திருக்குடும்ப கண்ணியர் மடத்திற்கு வருகைத்தந்து ஆசிரியர் கூட்டத்திற்கு தலைமைதாங்கினார். அப்போது

- (1) படிவம் J/R/IT/01/96 ஆசிரியர்களால் பூர்த்தி செய்யபட்டு மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளிடம் கையளிக்கப்பட்டது.
- (2) பாடசாலை காரியாலை தேவைகள் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டது.
- (3) மாணவர்களின் தேவைகள் ஆராய்யப்பட்டன. பாடங்களின் தேவை கருதி தொண்டர் ஆசிரியர் சேவை அவசியம் என வலியுறுத்தப்பட்டது.
- (4) கணித, விஞ்ஞான ஆசிரியர்கள் ஆண்டு 10, 11-க்கு தேவை என்பது கட்டிக்காட்டப்பட்டது.
- (5) ஆசிரியர்களை அனுப்பி வைப்பதற்கான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் படுமென மாகாணக்கல்விப் பணிப்பாளரால் அறிவிக்கப்பட்டது.

26.01.96ல் வடமாகாணப் பிரதி பொலிஸ்மா அதிபர் காரியாலயத்திற்கு சென்று திரு விஜயரட்னம் அவர்களால் புனித சாள்ஸ் மகாவித்தியாலும்தில் வகுப்புகளை ஆரம்பிப்பதற்கான வேலைகளை மேற்கொள்வதற்கு அனுமதி கோரப்பட்டது. அதற்கமைய 16T/104 - 96/01/26 பக்கத்தில் முற்பகல் 11.30 மணிக்கு 28048 என்ற இலக்கம் கொண்ட பொலிஸ் உத்தியோகத்தால் அவரது வாக்கு மூலம் பதியப்பட்டது.

31.01.96ல் சிவில் நிர்வாக இணைப்பாளர் பிரிகெடியர் சரத் பெரோ அவர்கள் சமூகம் கொடுத்து பாடசாலையை நாளை (01.02.96) ஆரம்பிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். இராணுவத்தினரால் பாடசாலையும் அதன் சுற்றுப்புறமும் துப்பரவு செய்யப்பட்டது.

01.02.96ல் யாழ் புனித சாள்ஸ் மகா வித்தியாலும்தில் இறை வணக்கத்துடன் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

04.02.96ல் பாடசாலை வகுப்பறைகள், தளபாடங்கள் இராணுவத்தின் உதவியுடன் சிரமதானம் மூலம் கழுவி சுத்தப்படுத்தப்பட்டது.

05.02.96ல் யாழ் மரியன்னை தேவாலயத்தில் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர்,

பழையமாணவர் மற்றும் நலன்விரும்பிகள் ஒன்று சேர்ந்து காலை 10.00 மணிக்கு நன்றித்திருப்பவி ஓப்புக்கொடுத்தனர். திரு சின்னப்பு பிலிப்னேரி, செல்வி இவாஞ்சலன் தயானினி தனத்தினம் ஆசிரியர் முறையே கணிதம், விஞ்ஞானம் ஆசிரிய பாடங்களை கற்பிக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

07.02.96ல் மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் செல்வி தி. பெரியதம்பி அவர்கள் பாடசாலைக்கு சமூகம் தந்து 1996.02.03 திகதியிடப்பட்டதும் வகிமா/மாகதி/ஆநி/ர/59 இலக்கம் கொண்டதுமான தற்காலிக இணைப்புக் கடிதங்களை ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கினார். இக்கடிதத்திற்கு அமைவாக,

- 1) திருமதி M.R.C. கொன்ஸ்ரன்றன் அவர்கள் யா/புனித சாள்ஸ் மகாவித்தியாலய அதிபராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்
- 2) பின்வரும் ஆசிரியர்கள் அவர்களின் பெயர்களுக்கு எதிரே காட்டப்பட்டுள்ள பாடசாலைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு இன்று தொடக்கம் யா/புனித சாள்ஸ் ம.வி. தற்காலிகமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.
  1. அருட் சகோ. M. ஞானப்பிரகாசம் - யாழ் திருக்குடும்ப கண்ணியர் மடம்
  2. செல்வி M.G.T.S. கிறிஸ்தியன் - யாழ் வேம்படி மகளிர் உய்ராப் பாடசாலை
  3. செல்வி S. சுவந்தரநாயகம் - யாழ் வீமன்காமம் ம.வி. தெல்விப்பளை.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளின் NEP/PDE/CCO/03/1996.02.07 திகதியிடப்பட்ட கடிதத்திற்கு அமைய யா/னர்காவற்துறை ஹோ.க. ஆண்கள் பாடசாலை அதிபர் திரு. N. விஜயரட்னம் பதவியிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு வலிகாமம் பிரதேச பிரதி கல்விப் பணிப்பாளராக நியமனம் செய்யப்பட்டார். இப்பாடசாலையின் நிர்வாகப் பொறுப்பை அன்று முதல் உத்தியோக பூர்வமாக திருமதி. M.R.C. கொன்ஸ்ரன்றன் ஆசிரி நான் N.J. விஜயரட்னத்திடமிருந்து பொறுப்பேற்றுக் கொண்டேன்.

07.02.96ல் யாழ்/ கண்டுக்குளி மகளிர் பாடசாலையில் தொழில்நுட்பப் பாட ஆசிரியையாக கடமை புரிந்த செல்வி. ரொட்ரிகஸ் அவர்களையும், யா/சம்பத்திரிசியர் கல்லூரியில் ஆரம்பப்பாடசாலை ஆசிரியையாக கடமைபுரிந்த திருமதி. இராமக்கிருஷ்ணன் அவர்களையும், DELIC பழிவனர் திருமதி J.P.L மரியதால் அவர்களையும் பாடசாலையின் தேவை கருதி சேவை அடிப்படையில் பணிபுரிய தாமாக முன்வந்ததையடுத்து அவர்கள் மூவரையும் பாடசாலைச் சேவையில் இணைத்துக் கொண்டேன்.

09.02.96ல் முன்பு யா/ பளை மத்திய கல்லூரியில் பணிபுரிந்த வர்த்தக பட்டதாரியான செல்வி. ஞானேஸ்வரி சின்னத்தம்பி உதவி ஆசிரியையாக அன்று கடமையேற்றுக் கொண்டார்.

12.02.96ல் யுத்தம் காரணமாக 1995ம் ஆண்டு நடைபெறாது போன ஆண்டு ந்கான புலமைப் பரிசீல் பரிட்சை, ஆண்டு 9 ந்கான தொழில்நுட்ப சான்றிதழ் பரிட்சை, க.பொத சாதாரண தர பரிட்சை ஆகியவற்றிற்கான தற்போதைய மாணவர்களின் விண்ணப்பப்படிவங்கள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு கொழும்பிலுள்ள பரிட்சை ஆணையாளருக்கு இராணுவ அலுவலர் மூலம் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.

15.02.96 இலங்கை வாணையில் 14.02.96 இரவு ஒலிபரப்பில் கல்வி அமைச்சினால் மறு அறிவித்தல் வரை நாடு முழுவதும் உள்ள பாடசாலைகள் மூடப்பட்டுள்ளன என்ற அறிவித்தலைத் தொடர்ந்து மாணவர் வரவின்மையால் பாடசாலை மூடப்பட்டது.

16.02.96 இல் சிவில் நிர்வாகப் பொறுப்பாளர் பிரிகேடியர் சரத் பெரேரா அவர்கள் பாடசாலைக்கு வருகை தந்து நாட்டின் இதர பகுதிகளில் பாதுகாப்புக் காரணமாகவே பாடசாலைகள் மூடப்பட்டுள்ளதாகவும் இங்கு பாடசாலையை 19.02.96 தீங்கள் முதல் வழமைபோல் நடாத்தும்படியும் கேட்டுக் கொண்டார். இவ் விடயம் பற்றி கல்வி அமைச்சுக்குத் தாம் தகவல் கொடுப்பதாகவும் கூறினார். பாடசாலை பொறுப்பதீகாரி பிரிகேடியர் வணிகதுரியா அவர்களுடன் தொடர்புகொள்ளும் வண்ணம் கேட்டுக் கொண்டார்.

19.02.96 இல் பாடசாலை மீண்டும் வழமைபோல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பாடசாலை மாணவரின் கீருடைத் தேவை விபரங்கள் மாகாண கல்விப் பணிப்பாளருக்கு ஏழு (7) பிரதிகள் பதிவுத் தபால் மூலம் (பதிவு எண் 5028) அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.

பாடசாலையின் அறைக் கதவுகள் மற்றும் முன் வாசல் கதவு ஆகியவற்றின் மூட்டுக்கள் அனைத்தும் ஏற்கனவே உடைக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றிற்குப் புதிய மூட்டுக்கள் போட்டுத் தரும்படி பொலிஸ் அலுவலர் திரு தீர்மசோனாவிடம் கோரப்பட்டது.

1996ம் ஆண்டு முதலாம் தவணைக்கான பாடநேர அட்டவணை தயாரித்து வேலைகள் பகிரப்பட்டது.

20.02.96 இல் பொலிஸ் அலுவலரால் பாடசாலையின் கதவுகளுக்குப் புதிய

மூட்டுக்கள் பொருத்தப்பட்டன. ஆனமீப்புட்டு கிடைக்காததால் வெளி வாசல் கதவுக்கு மூட்டுப் போடப்படவில்லை.

21.02.96 பகல் 12 மணியளவில் சிவில் நிர்வாகப் பொறுப்பதீகாரி பிரிகேடியர் சரத் பெரேரா அவர்கள் பாடசாலைக்கு வருகை தந்து வெண்தாமரை இயக்கம் (Sudu Nelum Movement) பாடசாலையின் மிகச் சிறந்த ஜந்து மாணவர்களுக்குப் புலமைப் பரிசீல்கள் வழங்கிவருப்பதாகக் கூறி நாளைய தினம் ஜந்து மாணவரைத் தெரிவு செய்து தரும்வண்ணம் கேட்டுக்கொண்டனர். மாணவர்க்கு பாடசாலை நாட்களில் பால் வழங்குமாறு விண்ணப்பித்ததையுடெந்து தினமும் இரண்டு பைக்கற் பால்மாவும் தேவையான சினியம் வழங்குவதற்கு தாம் ஒழுங்கு செய்வதாக பிரிகேடியர் சரத் பெரேரா உறுதியித்தார். அத்துடன் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. N.J.விஜயராணம் அவர்களை 27.02.96ல் அலுவலக விடயமாக கொழும்பு கல்வி அமைச்சுக்கு செல்வதற்கு ஆயத்தமாய் இருக்கும் வண்ணம் கேட்டுக் கொண்டார்.

22.02.96 இல் வெண்தாமரை இயக்கம் புலமைப்பரிசிலுக்கு தகுதியான ஜந்து மாணவர்களின் பெயர்கள் சிபாரிசு செய்யப்பட்டு வெண்தாமரை இயக்க செயலாளருக்கு சிவில் அதிகாரி மேஜர் ஜெனரல் பாகொட ஊடாக இராணுவ அலுவலர் மூலம் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.

இராணுவத்தினர் மூலம் எதிர்வரும் 24.02.96 சனிக்கிழமை ஆசிரியர் தெரிவுப் பரிட்சை இங்கு நடைபெறும் என்ற தகவல் தரப்பட்டது. உடன் அறிவித்தல் போடப்பட்டது.

24.02.96 இல் இராணுவத்தின் பாதுகாப்புடன் மேற்படி பரிட்சை நடாத்தப் பட்டது. பரிட்சை மேற்பார்வையாளராக கடமையாற்றினேன்.

26.02.96 இல் உதவி ஆசிரியை செல்வி S. சுவந்தரநாயகம் அவர்கள் சேவையிலிருந்து ஒய்வு பெற்றதையுடெந்து செல்வி யஸ்மின் அலஸ், செல்வி கிறிசாந்தி தாமாவிங்கம் ஆகிய இருவரையும் தொண்டர் ஆசிரியராக பணியாற்ற அனுமதித்தேன்.

20.03.96 இல் செல்வி சிவமணோகரி செல்லத்துரை என்பவரை தொண்டர் ஆசிரியராக சேவையாற்ற நியமித்தேன்.

21.3.96 இல் யா/ ஆவங்கால் மகாஜன வித்தியாலை கணித பாட உதவி ஆசிரியர் திரு. க. உதயநாதன் 19.3.96 திகதி எழுதிய கடிதம் காலை கிடைக்கப் பெற்றது. அவர் பாடசாலைக்கு வருவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டேன்.

உதவி ஆசிரியை செல்வி சுகுந்தலா சுவந்தரநாயகம் அவர்கள் 19.3.96 இருந்து இப் பாடசாலையிலிருந்து ஒய்வு பெற்றாளர் என்பதை வலி பிரதி கல்விப் பணிப்பாளருக்கு அறிவித்துள்ளேன்.

25.03.96 இல் திருமதி G. சண்முகதாஸ் அவர்கள் வடக்கிழக்கு மாகாண கல்விப்

பணிப்பாளருக்கு சமர்ப்பித்த விண்ணப்பத்தின் பெயில் வலி, பிரதி கல்விப்பணிப்பாளின் வேண்டுகோளுக்கினங்க தற்காலிகமாக கடமையீற்கும்படி பணிக்கப்பட்டுள்ளார். இவரை எனது பாடசாலையில் அனுமதித்துள்ளேன்.

29.03.96 மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதி அவர்களின் மேலதிக செயலாளர், யாழ், சிவில் அலுவலகப் பொறுப்பாளர் பிரிகேட்டியர் சரத்பெரோ மூலம் விடுத்த அழைப்பின் பேரில் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாணவர்களான செல்வி குபின் தோமஸ், செல்வி எட்னா மரியதாஸ், செல்வி சபீனா நயிமுதீன், செல்வன் க.கந்தசாமி, செல்வன் கமரியநாயகம் ஆகியோரை ஆசிரியை திரு J.P.L. மரியதாஸ் துணையுடன் கொழும்பில் நடைபெறும் வெண்டாமான இயக்க நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்வதற்காக அழைத்துச் சென்றேன். பாடசாலைப் பொறுப்பை பிரதி அதிபர் அருட் சகோதரி மெற்றில்டா அவர்களிடம் முறைப்படி ஒப்படைத்துவிட்டு பகல் 30 மணிக்கு இராணுவத்தினரின் பாதுகாப்புடன் பலாவி விமான நிலையம் சன்றோம். எமது பாதுகாப்புக்காக உதவிப் பொலில் இன்ஸ்பெக்டர் புகாரி உருக்களை அனுப்பி வைத்தனர். கொழும்பில் சுகததாச வினையாட்டரங்கிற்கு சுஞ்சாமையில் உள்ள ஹோட்டல் ஓன்றில் தங்கவைக்கப்பட்டோம்.

30.03.96 கொழும்பில் சுகததாச விவசாயாட்டரங்கில் நடைபெற்ற வெண்டாமான இயக்கப் புலமைப்பரிசில் வழங்கும் சிறப்பு நிகழ்ச்சில் மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதி சுந்தரிகா பண்டரநாயகா அவர்களுடன் எனது பாடசாலை மாணவர் இருவரும் இணைந்து மங்கள விளக்கேற்றினர், ஜனாதிபதி அவர்களால் மாணவர்களுக்கும் புலமைப்பரிசில் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன. செல்வன் கமரியநாயகம், செல்வி சபீனா நயிமுதீன் மங்கள விளக்கேற்றியவர்கள்.

31.03.96 மாணவர்க்கு கொழும்பு நகரம் (மிருகக்காட்சிச்சாலை உட்பட) சுற்றிக் காண்விக்கப்பட்டது. உயர்ந்த கட்டடங்களையும், செறிவான மக்கள் தொகையும், முண்டியடித்துச் செல்லும் பலவகையான வாகனங்களையும் கண்ட மாணவர்கள் பிரமித்துப் போயினர். மாணவர்களுக்கு மொழி ஒரு தடையாக இருந்தபோதும் மற்றும் மாணவர்கள் காட்டிய அக்கறையிலும், உபசரிப்பிலும், அன்பிலும் மனம் மகிழ்ந்தனர்.

01.04.96 மாலை தபால் அமைச்சர் திரு. மங்கள சமரவீர அவர்கள் எமக்கு தேவீர் விருந்தவித்தார். புலமைப்பரிசில்கள் பெற்ற மற்றைய மாணவரும் வருகை

தந்திருந்தனர். மாணவர்களிற்கிடையே நடாத்தப்பட்ட சங்கீத கதிரைப்போட்டியில் எமது மாணவர்களில் 4 பேர் வெற்றியீட்டினர். அத்துடன் 1ம், 2ம், 3ம் இடங்களை எமது மாணவர் தட்டிக்கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது. எமது மாணவர்கள் அனைவர்க்கும் பல்வேறு பரிசில் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டன. (வாணோலி, உடைகள்)

02.04.96 காலையில் மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதி சுந்தரிகா பண்டரநாயகா குமாரதுங்க அவர்கள் தமது வத்விடமான அலிமாளிக்கூ எம்மை அழைத்து விசேட குவிரபான விருந்தவித்தார். அவருடன் அருகருகே இருந்து உரையாடிய போது பல்வேறு விடையங்களை மனம் திறந்து பேசினார். யுத்ததின் காரணமாக மக்கள் அடைந்த துயரங்கள் கொடியது. அது போதும் எனக்கூறி, இடம் பெயர்ந்த மக்கள் மீண்டும் தங்கள் சொந்த இடங்களில் வந்து குடியேறுவதற்கு வழி செய்யுமாறும், சமாதானம் ஏற்படுவதற்கு வகை செய்யுமாறும் கேட்டுக் கொண்டேன். அத்துடன் அப்பணத்துடன் எனது பாடசாலையில் சேவையாற்றும் தொண்டர் ஆசிரியர்களைப் பற்றி கூறியபோது அவர் மிகவும் பராட்டி அவர்களுக்குத் தம்மால் முடிந்த உதவி வழங்குவதாக கூறினார். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவரது இரு பிள்ளைகளும் எம்முடன் இருந்தனர். எமது மாணவர்களை அக்கறையுடன் விசாரித்த பின்னர் ஜனாதிபதி அவர்கள் நானும் எனது தந்தையை இழந்திருக்கிறேன், எனது கணவனை இழந்திருக்கிறேன் அதனால் உங்கள் பிரச்சினைகளை என்னால் நன்கு உணரமுடிகிறது. விரைவில் சமாதானம் ஏற்பட வழி செய்வேன், என்றார். அவரது கணக்கள் பளித்தன. என் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்தது. மாலையில் நாமனைவரும் இரத்மலானையிலிருந்து விமானமூலம் பலாவி சென்றோம். பாடசாலையை மீண்டும் நான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டேன்.

01.04.96 இல் அருட் சகோதரி மேரி. பெலிசிற்றா அவர்கள் வட கிழக்கு மாகாணக் கல்வி பணியாளர்களுக்கு விண்ணப்பித்ததின்பேரில் பிரதி கல்விப் பணியாளின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க எமது பாடசாலையில் கடமையீற்கும்படி பணிக்கப்பட்டுள்ளார். பிரதி அதிபர் அருட் சகோ. மெற்றில்டா அவர்கள் அனுமதி வழங்கியிருந்தார்.

04.04.96 அதிபர் திருமதி M.R.C. கொன்ஸ்ரன்றரன் தலைமையில் பாடசாலையின் பரிசுப்பு விழா நடைபெற்றது. திருமறைக் கலாமன்ற பொதுச் செயலாளர் திரு. V.J. கொன்சன்றரன் பிரதம விருந்தினராக கலந்து கொண்டு சிறப்புறை வழங்கினார். ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் சிறந்த மாணவர்களுக்கு அதிபர் பரிசுகள் வழங்கினார். மாணவர்களின் கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெற்றன. பிரதி அதிபர் ஞா. மெற்றில்டா அவர்களால் நன்றியரை வழங்கப்பட்டது.

இந் நிகழ்வில் மாணவர்களின் முன்னேற்ற அறிக்கை வழங்கப்பட்டதுடன் முதலாம் தவணைக்கான பாடசாலை விடுமுறை விடப்படுவதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டது.

10.04.96 சென் ஜோன்ஸ் கல்லுரியில் நடைபெற்ற புத்தாண்டு நிகழ்ச்சியில் அமைப்பின்பேரில் கலந்து கொண்டேன்.

12.04.96 யாழ் மத்திய கல்லுரி மைதானத்தில் 4SLLI இராஜுவப் பிளினின் நடத்திய புத்தாண்டு நிகழ்ச்சியில் அமைப்பின் பேரில் கலந்து கொண்டேன்.

14.04.96 யாழ் பிரதான வீதியிலுள்ள மக்கள் வங்கி மீள் ஆரம்பம் செய்து வைக்கப்பட்டது. வங்கி ஊழியர் திரு. மஸ்லேகர, திரு. விமலரட்ன ஆசியோர் முன்னின்று நடத்தினர்.

22.04.96 இரண்டாம் தவணைக்காக பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. காலை 9.30 மணியளவில் இலங்கை வங்கியின் முதல் தர கிளையின் மீள் ஆரம்ப விழாவில் அமைப்பின் பேரில் கலந்துகொண்டேன்.

25.04.96 இடம் பெய்ந்து சென்று மீண்டும் வந்துள்ள யாழ் கல்வித் திணைக்கள் ஆசிரியர்கள் சிலர் எனது அலுவலகத்திற்கு சமுகமளித்து தமது வரவினைப் பதிவு செய்து கொண்டனர்.

25.04.96 இன்று முதல் இடம் பெய்ந்து சென்று மீண்டுவரும் ஆசிரியர்களை வையம் ஒன்றிலிருக்கும் கல்விக் கந்தோருக்குச் சென்று அவர்களது பதிவினை மேற்கொள்ளும்படியும், மாணவர்களை இங்கு பதிவுசெய்து வகுப்புகளில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படியும், மேலும் இருக்கின்ற பாடப் புத்தகங்களை முடிந்தவரையில் மாணவர்களுக்கு வழங்கும்படியும் வளி/ பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் கேட்டுக்கொண்டார்.

06.05.96 இன்று காலை யாழ். வையம் 1 இன் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. இ. சிவானந்தன் அவர்கள் எனது அலுவலகத்திற்கு வருகைதந்து பாடசாலை பற்றிய விபரங்களை ஆர்வத்துடன் கேட்டிருந்தார்.

திருமதி சன்முகரட்னம் (A.D.E. மனையில்) அவர்கள் பாடசாலைக்கு வருகைதந்து பாடசாலை பற்றிய விபரங்களை ஆர்வத்துடன் கேட்டிருந்து தனது பாராட்டுல்களை என்னிடம் தெரிவித்தார்.

07.05.96 கோப்பாய் அரசினர் பயிற்சிக் கலாசாலை அதிபர் திருமதி S. இராமநாதன் அவர்களும், விரிவுரையாளர் செல்வி வேலுப்பிள்ளை அவர்களும் பாடசாலைக்கு வருகைதந்து மிகவும் அசாதாரணமான ஒரு குழுவில் இணைப்புப் பாடசாலை அதிபராக நான் கடமையாற்றுவது கண்டு தமது மன மகிழ்ச்சியையும், பாராட்டுல்களையும் தெரிவித்தனர். தமது வரவினைப் பதிவுசெய்துகொண்ட-

உடன் ஆசிரியரில் ஒரு சிலர் தமது கடமையை மேற்கொள்வதில் பின்னாடிப்பு செய்தனர்.

08.05.96 இன்று காலை 11 மணியளவில் சிவில் அலுவலகத்தைச் சேர்த பிரிகேடியர் சர்த் பெரோ அவர்கள் பாடசாலை நிலவரங்களை என்னிடம் கேட்டிருந்ததுடன் புனித சாளர்கள் ஆசிரியர்களுடனும் கலந்துரையடி, பல தெளிவுகளை ஏற்படுத்தி, மாணவர்களின் நலன் கருதி ஆசிரியர்கள் அனைவரும் தமது கடமைகளை உடன் பொறுப்பெற்று பாடசாலையை சிறப்புற நடத்துவதற்கு ஒத்துழைக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்.

வளி / பிரதிக் கல்விப் பாளப்பாளர் திரு. N.J. விஜயரட்னம் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க பாடசாலையின் நிர்வாகப் பொறுப்பினை இப் பாடசாலையில் இடம்பெயர்வுக்கு முன் அதிபராயிருந்த திருமதி P.F. சின்னத்துரை அவர்களிடம் ஒப்படைத்தேன்.

முன்ப் ஒருபோதும் அனுபவித்திராத ஒரு புதிய குழுவில், மாபெரும் இடம்பெயர்வு நடைபெற்ற வேளையில், யாழ்நகரில் இயங்கிய ஒரேயொரு பாடசாலையில், யாழ் குடாநாட்டின் 24 பாடசாலைகளை உள்ளடக்கிய இணைப்புப் பாடசாலையின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அதிபராக கல்விச் சேவையாற்றிய அனுபவம் மிகவும் வித்தியாசமாக இருந்தது.

மாணவர்களின் பெற்றோர் மிகவும் அசாதாரணமான குழுவில் தங்கள் பிள்ளைகளின் கல்வியில் காட்டிய அக்கறை சிறப்புக்குரியது. சில பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளைத் தொலைவிடங்களிலிருந்து கூட்டிவருவதுமல்லாமல் பாடசாலையிலேயே தங்கி பாடசாலை முடிந்ததும் தமது பிள்ளைகளை பாதுகாப்புடன் அமைத்துச் சென்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகையதொரு கல்விச் சேவையாற்றும் பாக்கியத்தை எனக்கு வழங்கிய இறைவனுக்கு என் முதல் நன்றி. என்மீது பெரும் நம்பிக்கைகொண்டு பணியாற்றும் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தித் தந்த மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் செல்வி T. பெரியதம் அவர்களுக்கும், பாடசாலையைச் செம்மையுற் நடத்துவதற்குத் துணைபுரிந்த வலிகாகம் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. N.J. விஜயரட்னம் அவர்களுக்கும், ஒரே சமூகமாக என்னுடன் சிறப்புற இணைந்து செயற்பட்ட இணை ஆசிரியர்களுக்கும், அப்பணத்துடன் சேவையாற்றிய தொண்டர் ஆசிரியர்களுக்கும் மற்றும் பல்வேறு வழிகளில் துணைபுரிந்த நல் இதயங்கள் அனைவருக்கும் என் நெஞ்சம் நெகிழிந்த நன்றிகள்.

இப் பிரதேசத்தில் இடம்பெயர்ந்து சென்ற மக்கள் மீண்டும் வந்து தமது இயல்பு வாழ்க்கையை மீள் ஆரம்பியதற்கு ஏதோ ஒரு வகையில் இறைவன் எம்மையும் ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதனை வரலாறு என்றும் நினைவுகொள்ளும் என்றே நம்புகின்றேன்.

**புனித சாள்ஸ் மகா வித்தியாலயம்
இணைக்கப்பட்ட பாடசாலையில்
ஆசிரியராக பணிபுரிந்தோர் விபரம்.**

(01.02.1996 முதல் 08.05.96 வரை)

திருமதி M. R. C. கொன்ஸ்ரன்றென்
அதிபர்

1. அருட் சகோதரி மெற்றில்டா ஞானப்பிரகாசம்
பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியை
பிரதி அதிபர் - யா/ திருக்குடும்ப கன்னியாகுமரி மடம்.
2. செல்வி சகுந்தலா சவந்தரநாயகம்
B.A., Dip.in Ed., M.A. in Ed.
உதவி ஆசிரியை - யா/ வீண்காமம் ம. வி. தெல்லிப்பனை.
3. செல்வி M.F.T. செல்வராணி கிறிஸ்தியன்
பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியை
உதவி ஆசிரியை - யா/ வேம்படி மகளீர் பாடசாலை.
4. செல்வி ஞானேஸ்வரி சின்னத்தம்பி
B.A.(Com)
உதவி ஆசிரியை - கிளி/ பளை மத்திய கல்லூரி.
5. திருமதி கிறிஸ்தியன் யோகமணி கிராமகிருஷ்ணன்
பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியை (பலாவி)
உதவி ஆசிரியை - யா/ புனித சம்பத்திரிசியர் கல்லூரி
6. செல்வி கில்டா ஹாட்டிகல்
மனைப் பொருளியல் டிப்ளோமா
உதவி ஆசிரியை - யா/ சண்டுக்குளி மகளீர் கல்லூரி

7. திருமதி J.P.L. மரியதாஸ்
DELIC Trained
தொண்டர் ஆசிரியை
8. திருமதி குணமணிதேவி ஷண்முகதாஸ்
B.A. (Peradenia)
உதவி ஆசிரியை - யா/ வைத்தீஸ்வரா கல்லூரி
9. அருள் ககோதரி மேரி பெலசீற்றா
பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியை
உதவி ஆசிரியை
10. திரு N. அரியரட்னம்
B.Sc. (தொண்டர் ஆசிரியர்)
11. செல்வி கிவாஞ்சலின் தயாளனி தனரத்தினம்
(தொண்டர் ஆசிரியை)
12. திரு. சின்னப்பு பலிப்பு கோரி
இளைப்பாறிய பயிற்றப்பட்ட கணித ஆசிரியர் (தொ.ஆ.)
13. செல்வி யல்மின் அலஸ்
(தொண்டர் ஆசிரியை)
14. செல்வி கிரிசாந்தி தர்மலிங்கம்
(தொண்டர் ஆசிரியை)

மாணவர் எண்ணிக்கை:

யாழ் குடாநாட்டின் 24 பாடசாலைகளைச் சேர்ந்த 94 மாணவர்கள்.

வகுப்புக்கள்:

ஆண்டு 1 முதல் 13 வரை

பிரதி திருமதி ஜி.பி.எல்.எல். மரியதாஸ்
தொண்டர் ஆசிரியை
உதவி ஆசிரியை - யா/ வைத்தீஸ்வரா கல்லூரி
உதவி ஆசிரியை - யா/ குணமணிதேவி ஷண்முகதாஸ்
உதவி ஆசிரியை - யா/ கிவாஞ்சலின் தயாளனி தனரத்தினம்
உதவி ஆசிரியை - யா/ கிரிசாந்தி தர்மலிங்கம்

யா/ புனித சால்ஸ் மகா வித்தியாலயம்

பாடசாலைக் கீதம்

පෙළේවි

புனித சாள்ஸ்கலா நற்சாலை
கலை வாழ்மும் பொற்சாலை

அநுபஸ்தி

இயல் இசை நாடகம்
என் எழுத்தின்பம்
இலங்கும் செந்தமிழ்ச் சோலை (புனித)

சுரணம்

மரகதத் தீவின் யாழில் - மிக
மகத்துவ மோங்கும் கலை வீட்டில்
உண்மை ஒழுக்க நெறியுடனே- எங்கள்
உடல் உள் பண்புகள் ஒங்கிடவே
தாயகம் தாங்கும் பிரசைகளாகத்
தலைநிமிர்ந் தென்றும் வாழ்த்திடவே
அழியாத கல்வி நிலையான செல்வம்
அதை நானும் மனமார பெறவோமே

‘முயற்சியினால் வரும் திரு’ - வென்னும் - பொது
 மறை மணி வாக்கினை மறவோமே
 தூய்மை சந்தம் ஞானம் எழில் பொறை
 வாய்மையும் உடைய புற வெனவே
 எழுத்தறிவிப்போன் இறையவன் என்றே
 இதயத்தில் ஏற்றிப் போற்றிடுவோம்
 பரிசுத்த ஆவி நிறைந்த கலைக் கோவில்
 பரிவோடு மனமார வாழ்த்துவமே (புனித)

ಅಂಕ್ತಿಕಾರ್ಮ:

அமுதகவி அமர் யாழ். ஜெயம்
(ம. விக்ரர்)

எிட்டில் கிருந்தவாறே எவரும்
வழகாட்டுமின்றி கயமாகக்
கற்றுக்கிடாவிடானாம்

எனின்ஷல் படிமத்துடன் இன்று வயினில்

M.S. Word

M.S. Excel

M.S. ACCESS

M.S. PowerPoint

Macros (Excel)

இனைக்கும் ஒருங்கிண வேண்டிய

கல்விப்பிபாரி 2000

உய்கள் கல்விப்பாற்றிமுகம்
பிள்ளை ஜியக்கான், விற்பனை ஆகனம்

இன்றே வாங்கிப் படியுங்கள்

**EDUCATE YOURSELF THROUGHOUT YOUR LIFE TIME
TO FACE THE CHALLENGES OF THE NEW MILLENNIUM**

**500 பாக்ஸன்
பிரதி விலை ரூபா 500-**

**Published by
NEO CULTURAL COUNCIL**

28/1, St. James West Street,
Jaffna, Sri Lanka.
(021)-222 3224

